

Vlaams
Parlement

vergadering **C260**
zittingsjaar 2015-2016

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 16 juni 2016

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Miranda Van Eetvelde aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het delen en creëren van ruimte voor kinderen en jongeren – 2351 (2015-2016)	3
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het rapport Geletterd en Genummerd van de Adviesgroep Financiële Openheid Nederlandse Taalunie – 2311 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het rapport Geletterd en Genummerd van de Adviesgroep Financiële Openheid van de Nederlandse Taalunie – 2319 (2015-2016)	
VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het rapport-Schinkelshoek met betrekking tot de Nederlandse Taalunie – 2322 (2015-2016)	6
VRAAG OM UITLEG van Jean-Jacques De Gucht aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de ondersteuning van personen met een visuele beperking door de dienstenverdelers – 2334 (2015-2016)	16
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de bezorgdheden van het Overleg Kunstenorganisaties (oKo) over het beleid rond de audiovisuele sector binnen het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF) – 2360 (2015-2016)	21
VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de samenwerking met de minister van Cultuur van de Franse Gemeenschap – 2364 (2015-2016)	26
VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het media-innovatiebeleid – 2375 (2015-2016)	31

VRAAG OM UITLEG van Miranda Van Eetvelde aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het delen en creëren van ruimte voor kinderen en jongeren – 2351 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Voorzitter, minister, collega's, op 8 juni organiseert De Ambrassade haar toekomstcongres over kinderen en jongeren met een focus op ruimte, werk, armoede en leren. Op het toekomstcongres wordt er geschetst wat de uitdagingen van de toekomst zijn. Ze richten hun pijlen daarbij op vier actuele thema's, waaronder jeugdgerichte ruimte. Hierover werd reeds een pamflet verspreid door de Ambrassade, met elf redenen om ruimte te delen. Vlaanderen is zoals bekend een zeer dichtbevolkte regio, waar we alsmaar doordachter en zuiniger moeten omgaan met de nog beschikbare ruimte.

In het Vlaamse regeerakkoord staat het voornemen te lezen om in zo veel mogelijk ruimte te voorzien voor kinderen en jongeren: "Kinderen en jongeren hebben nood aan fysieke ruimte. Er moet voldoende publieke ruimte zijn die toegankelijk en aantrekkelijk is voor iedereen en hierdoor ook generatiedoorbrekend; plekken die uitnodigen om te spelen, te bewegen en te ontmoeten. We moeten ervoor zorgen dat kinderen en jongeren kunnen spelen in een groene omgeving op het platteland en in de stad. Bossen, parken en pleinen moeten we maximaal toegankelijk maken. De Vlaamse overheid stimuleert het gezamenlijk gebruik van school-, sport- en spelinfrastructuur door sport- en jeugdverenigingen. We gaan voor een positieve kijk op jeugd, die uitgaat van hun kracht en creativiteit."

In het Vlaams Jeugd- en Kinderrechtenbeleidsplan 2015-2019 is eveneens een strategische doelstelling opgenomen over het doordacht medegebruik bij ruimtelijke ordening. Dat is dan de strategische doelstelling 8: "In 2019 is doordacht medegebruik de norm bij ruimtelijke ontwikkeling."

Voor strategische doelstelling 8 van het Vlaams Jeugd- en Kinderrechtenbeleidsplan 2015-2019 wordt in de eerste plaats vooral gekeken naar uw collega-minister bevoegd voor onder andere de omgeving, Joke Schauvliege. Maar ook u hebt uzelf belast met een aantal concrete acties die u wilt uitvoeren om bij te dragen aan de invulling van strategische doelstelling 8. Ik citeer: "Ruimte delen met kinderen, jongeren en hun organisaties; Studie internationale voorbeelden gebruikte publieke ruimte door kinderen, jongeren en hun organisaties en een voorbeeldenboek."

Minister, hoe staat u tegenover de elf aandachtspunten van De Ambrassade over het delen van ruimte voor kinderen en jongeren? Voor een deel ligt de verantwoordelijkheid voor de implementatie van de voorstellen van De Ambrassade bij uw collega-minister van Omgeving en Milieu, maar welke rol kunt u zelf spelen in het implementeren van de aanbevelingen van De Ambrassade met betrekking tot het delen van ruimte voor kinderen en jongeren? In hoeverre bent u van plan om uw collega-ministers met aandrang te stimuleren om de aanbevelingen om te zetten in concrete beleidsmaatregelen? Welke maatregelen hebt u al genomen om invulling te geven aan uw actiepunten onder strategische doelstelling 8? Hoe zal aandacht worden geschonken aan het mogelijk maken van tijdelijk gebruik en het samen gebruiken van publieke en private ruimte? In hoeverre wordt hierbij rekening gehouden met de toegankelijkheid voor kinderen en jongeren met een beperking?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega's, De Ambrassade maakt in haar pamflet '11 redenen om ruimte te delen' een terechte analyse over de voordelen die het delen van ruimte kan opleveren, voor kinderen, jongeren, jeugdwerk, de buurt en bij uitbreiding de samenleving. Een aantal van de aanbevelingen lijken wel evidenties. Zoals 'geef ruimte aan activiteiten die geen plek vinden' of 'stimuleer ontmoeting en diversiteit'. Toch blijkt de structurele inbedding in het beleid van een aantal zaken moeilijk te verlopen.

We stellen aan de andere kant wel vast – zoals ook bleek uit een aantal voorbeelden die werden gegeven op het toekomstcongres van 8 juni laatstleden – dat steeds meer initiatieven die inzetten op het delen en/of creëren en aanpassen van ruimte, van onderuit ontstaan. Gezien de problematiek en veelheid aan actoren die bij deze processen betrokken zijn, lijkt het me ook de aangewezen manier van werken. Het blijkt niet altijd zinvol en wenselijk om veel zaken van bovenaf te regelen en allerhande instrumenten te creëren. De initiatieven die op buurtniveau ontstaan of die door organisaties zelf geïnitieerd worden, blijken succesvol en hebben reële slaagkansen omdat onder andere de gedragenheid door de buurt en de werkingen een belangrijke succesfactor blijft. Het project van Cultureghem op de site van Abattoir in Anderlecht, dat werd voorgesteld op het toekomstcongres, en dat ik zelf ook reeds bezocht, is daar een mooie uiting van.

Het klopt dat voor de uitvoering van een aantal doelstellingen uit het Jeugd- en Kinderrechtenplan (JKP) mijn collega bevoegd voor de omgeving verantwoordelijk is, maar ook mijn collega's bevoegd voor het stedenbeleid, het onderwijs en de sport hebben hier een rol te spelen. De afstemming en opvolging van de verschillende acties opgenomen in het JKP gebeurt binnen de reflectiegroep jeugd- en kinderrechtenbeleid, waarin de verschillende administraties vertegenwoordigd zijn.

Zoals ik eerder hier reeds stelde, zal ik de uitvoering van het JKP monitoren en er, zoals decretaal bepaald, volgend jaar over rapporteren in deze commissie naar aanleiding van het tussentijdse rapport. Over 23 prioritaire acties die ik op advies van de Vlaamse Jeugdraad selecteerde, zal ik dit jaar nog voor het zomerreces een eerste stand van zaken geven. In functie hiervan vragen wij op dit moment dat over alle acties al een eerste keer een stand van zaken wordt ingegeven in de monitoringtool. Hiermee komen alle acties weer even in beeld. Aan de actie over het creëren van betrokkenheid van kinderen en jongeren bij de opmaak van het Beleidsplan Ruimte Vlaanderen wordt alvast vandaag uitvoering gegeven. Zowel De Ambrassade als Kind & Samenleving vzw zijn hierbij betrokken.

Naast mijn collega's in de Vlaamse Regering zullen lokale besturen en verenigingen hier een verantwoordelijkheid moeten opnemen. Zowel wat de inrichting van publieke ruimte als het delen van infrastructuur betreft, ligt een grote hefboom bij lokale besturen en lokale verenigingen. Afspraken hieromtrent kunnen dan ook het best op dit niveau gemaakt worden. Dit neemt uiteraard niet weg, dat ik, als minister van Jeugd, ook mijn verantwoordelijkheid wil opnemen. Momenteel is De Ambrassade volop bezig met de verdere uitvoering van het toekomstproject rond ruimte delen. Ze doen dit in overleg met de administratie Jeugd. De opmaak van een handleiding over gedeeld ruimtegebruik, waarvan ook sprake in het JKP, is nog volop bezig. Met verschillende partners zullen we moeten nagaan hoe we het resultaat van dit project optimaal in de kijker kunnen plaatsen en kunnen verspreiden. We promoten waar mogelijk de schitterende voorbeelden die er ondertussen overal ontstaan. Ik hoef hier helemaal geen lead te nemen. Het is een gedeeld samenspel van de minister van Jeugd en de lokale besturen en de Ambrassade.

Het Kenniscentrum Vlaamse Steden organiseerde in februari al een interessante studienamiddag over tijdelijk gebruik met voorbeelden uit binnen- en buitenland.

Het Infopunt Publieke Ruimte, Thuis in de Stad, heel wat centrumsteden, de vzw's Toestand, Cultureghem, Graffiti, Socius, Kind & Samenleving enzovoort doen prima werk op dit terrein. De Ambrassade vroeg alvast om de resultaten van hun project te kunnen voorstellen op het internationale 'Child in the City'-congres dat in november 2016 plaatsvindt in de stad Gent en waar ook heel wat Vlaamse actoren bereikt zullen worden. Aangezien deze conferentie, waarnaar u ook verwijst in uw vraag, nog moet plaatsvinden, moet ook aan de actie over het opmaken van een voorbeeldenboek nog uitvoering gegeven worden.

Momenteel is er bovendien een seminarie met de Baltische staten in voorbereiding dat eveneens de focus legt op jeugdvriendelijke ruimte en medegebruik. Deze internationale uitwisselingen zullen aan Vlaamse actoren van lokaal en bovenlokaal niveau de kans geven om goede praktijken te ontdekken en inspiratie op te doen.

Ten slotte blijft de toegankelijkheid van publieke en private ruimte voor kinderen en jongeren met een beperking, of dit nu om exclusieve jeugdruimte of gedeelde ruimte gaat, een grote uitdaging en een belangrijk aandachtspunt bij de ontwikkeling van nieuwe infrastructuur, en dit op alle beleidsniveaus.

Bij de eerste tussentijdse monitoring zal worden nagegaan op welke punten er vooruitgang wordt geboekt. Ik ga ervan uit dat dit op een aantal punten zo zal zijn en op een aantal punten dan weer niet. Een aantal zaken liggen nog in het verschiet. Wij volgen op, maar u weet ook dat het vrijmaken van ruimte enerzijds lokaal gebeurt en anderzijds met de collega's bevoegd voor de omgeving. Ik zal, zoals u zo mooi in uw vraag vraagt, met aandrang mijn collega's motiveren.

De voorzitter: Mevrouw Van Eetvelde heeft het woord.

Miranda Van Eetvelde (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik maak uit uw antwoord op dat er heel wat aan de gang is en dat er heel wat beweegt. Het is vooral uitkijken naar een aantal tussentijdse rapporten. We moeten er elkaar niet van overtuigen dat er nood is aan voldoende beschikbare ruimtes voor kinderen en jongeren, vooral in de steden. Ongeveer 1 miljoen jonge stadsbewoners hebben een tekort aan ruimte.

Verder moet ik u er ook niet van overtuigen dat speelruimte de fysieke, mentale en sociale ontwikkeling van kinderen en jongeren bevordert.

Ik wil nog een paar puntjes meegeven die u bij uw verdere stappen misschien kunt aanwenden. Het valt me op dat kinderen en jongeren vaak minder welkom zijn. Veel mensen beschouwen het vaak als overlast. Ik denk bijvoorbeeld aan de speeltijden op een school, waar buurtbewoners zich aan ergeren en er procedures tegen opstarten. Verder verwacht ik van het masterplan bivakplaatsen in samenwerking met uw collega's dat het groene ruimten kan creëren voor jongeren. De uitvoering van het masterplan zal dan ook cruciaal zijn. U kunt van ons alvast steun krijgen. In de creatie van ruimte is het heel belangrijk dat kinderen en jongeren daarbij worden betrokken. Ik verwijs naar een project van de stad Antwerpen en Kind & Samenleving. Ze hebben een studiedag georganiseerd, en die leek op heel veel positieve reacties te kunnen rekenen. Ik vind ten slotte dat we zeker en vast meer moeten inzetten op tijdelijk en gedeeltelijk ruimtegebruik. Ik denk dat daar nog wel wat marge is.

Minister, ik dank u voor uw zeer volledig antwoord.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het rapport Geletterd en Genummerd van de Adviesgroep Financiële Openheid Nederlandse Taalunie

– 2311 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Wilfried Vandaele aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het rapport Geletterd en Genummerd van de Adviesgroep Financiële Openheid van de Nederlandse Taalunie

– 2319 (2015-2016)

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het rapport-Schinkelshoek met betrekking tot de Nederlandse Taalunie

– 2322 (2015-2016)

Voorzitter: mevrouw Yamila Idrissi

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Voorzitter, minister, collega's, in april 2015 kondigde de Nederlandse Taalunie besparingen aan die raakten aan het werkingsveld van de Internationale Vereniging voor Neerlandistiek (IVN). Toen hebben verschillende collega's daar al vragen over gesteld. In het veld ontstond hierop het beeld dat de besparingen opgelegd aan de Taalunie een onevenredige impact hadden op de internationale neerlandistiek. Er werd in dit verband tevens gewezen op de onduidelijke communicatie rond de financiën van de Taalunie in het algemeen en de besparingen in het bijzonder.

Om hierover klaarheid te verschaffen, werd door het Comité van Ministers (CvM) van de Taalunie een Adviesgroep Financiële Openheid (AFO) ingesteld, met als opdracht een rapport uit te brengen over de bevindingen ten aanzien van de financiële ontwikkelingen op het gebied van de internationale neerlandistiek binnen de Taalunie in de jaren 2010-2015 en aanbevelingen te maken voor de toekomst van de neerlandistiek in het buitenland binnen de financiën van de Taalunie.

Dat rapport werd ondertussen opgeleverd. De resultaten zijn niet mals in de zin dat de ministers niet happig waren om het aan het parlement te bezorgen. Pas toen collega Vandaele zich in de plenaire vergadering behoorlijk boos heeft gemaakt, hebben we het uiteindelijk gekregen. Het rapport is dus niet mals voor de financiële organisatie van de Nederlandse Taalunie noch de betrokken overheden. Zo lezen we dat het "van beide regeringen, de Nederlandse en de Vlaamse, vergt dat ze zich bewust zijn van wat de AFO een cultuurpolitieke missie noemt – 'de gemeenschappelijke ontwikkeling van de Nederlandse taal', zoals het Taalunieverdrag het noemt. Wie die verdragsrechtelijke verplichtingen serieus neemt, zal het bijbehorende prijskaartje moeten accepteren." Een tweede belangrijke bevinding is dat het tevens een Algemeen Secretariaat vergt dat "professioneel, zakelijk en financieel z'n zaakjes op orde heeft".

Enkele verdere aandachtspunten die het rapport belicht, zijn de volgende. Ten eerste is er nood aan een open, meer transparante opstelling die binnen het politiek bepaalde totaal kader meer ruimte en vastigheid geeft aan het werkveld en dat werkveld ook veel meer betreft bij de uitvoering. Dit komt in het geval van de internationale neerlandistiek neer op meer dialoog met de Internationale Vereniging voor Neerlandistiek (IVN). Ten tweede is er nood aan een betere communicatie. Ten derde is er een financiële heroriëntatie nodig zodat de Taalunie de rol die het Taalunieverdrag haar toedicht, naar behoren kan spelen. In dit verband

wordt verwezen naar het feit dat de komende jaren de apparaats- en personeelskosten een toenemend beslag op het totaal beschikbare budget zullen leggen, waardoor er relatief minder overblijft voor verdrags- en missiegerelateerde doelstellingen. Dat zijn allemaal behoorlijk kritische opmerkingen die worden gemaakt en die fundamenteel gaan over de werking en de rol van de Taalunie.

Minister, kan de Taalunie binnen deze financiële contouren haar rol nog naar behoren spelen? Is er bij de Vlaamse en Nederlandse overheden nog voldoende animo om, zoals de auteurs van het rapport stellen, het bijbehorende prijskaartje te accepteren? Kunt u toelichten waarom het CvM niet akkoord gaat met het AFO-advies dat het evenwicht in de besluitvormingsprocedure wordt hersteld, conform het oorspronkelijke Taalunieverdrag? Naar aanleiding van het rapport heeft het CvM een aantal opdrachten toebedeeld aan de algemeen secretaris van de Taalunie, met name het formuleren van voorstellen om de apparaatskosten te beperken. Kunt u ons een overzicht geven van de beleidsvoorstellen die het CvM gevraagd heeft, alsook de vooropgestelde timing?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Voorzitter, collega Segers heeft het onderwerp al goed ingeleid. Minister, op 31 maart 2016 overhandigde de Adviesgroep Financiële Openheid – AFO noemen ze dat tegenwoordig – u het rapport over de financiële huishouding van de Taalunie, over de positie van de Internationale Vereniging voor Neerlandistiek in het geheel van de Taalunie-activiteiten en hier en daar doen ze ook uitspraken over de werking van de Taalunie zelf. Collega Segers zei het al, we hadden het rapport al drie keer opgevraagd en drie keer botsten we op een weigering van de voorzitter van het CvM, uzelf dus. Uiteindelijk na een actie in de plenaire, hebben we het rapport dan toch gekregen, zij het twee maanden na de oplevering.

Als Vlaamse delegatie van de Interparlementaire Commissie (IPC) hebben wij ons ook gericht tot onze Nederlandse collega's. We hebben dat gedaan over de partijgrenzen heen, meerderheid en oppositie. Ik ben de collega's er zeer dankbaar voor dat wij in dit dossier aan één zeel trekken. We hebben gevraagd aan het Nederlandse voorzitterschap om nog voor de zomer een extra vergadering van de IPC te beleggen, onder meer om het rapport te bespreken. Agendaproblemen zullen er blijkbaar voor zorgen dat dat niet meer lukt. Ik heb ook geleerd dat het Nederlandse parlement al op 7 juli met reces vertrekt. Dat is naar onze normen natuurlijk wel vroeg.

Minister, in afwachting en ter voorbereiding van de vergadering van de IPC, waar we dit onderwerp zeker opnieuw aan de orde zullen stellen met de Nederlandse collega's, en hopelijk ook met minstens één Nederlands lid van het CvM erbij, wil ik u graag enkele vragen stellen. AFO constateert "dat het draagvlak voor de Taalunie wel heel smal is geworden", hoewel "bijna niemand af wil van de Taalunie". Het blijkt dus bijzonder belangrijk, zeker ook na de ingrijpende besparingen, dat het CvM duidelijk aangeeft dat het nog een toekomst ziet voor de Taalunie en aangeeft hoe die toekomst eruit moet zien. Hoe zullen de ministers dat krachtige signaal geven? Ik denk dat een dergelijk signaal echt op zijn tijd komt en hoogdringend is.

AFO geeft aan dat de apparaatskosten van de Taalunie de laatste jaren flink zijn gestegen en dat de komende jaren nog gaan doen. Ze gebruiken daar zelfs heel stoere taal voor: de Taalunie is bezig "zichzelf op te eten". Het gaat dan vooral over personeelskosten, die tussen 2010 en 2014 stegen van 2,4 miljoen euro naar 2,9 miljoen euro. Het rapport geeft zelf een aantal redenen aan voor de stijging. Een aantal van die redenen kloppen ook.

In het antwoord van het Comité van Ministers, dat u voorzit, lezen we dat de kosten in de toekomst niet meer mogen stijgen tegenover het referentiejaar

2016. Mijn vraag is of dat volstaat, zeker als we lezen wat AFO daarover schrijft: "AFO constateert dat ongewijzigd beleid met betrekking tot voorwaarden en doorstroming zal leiden tot een toenemend beslag van het eigen apparaat op de totale begroting, waardoor zowel de slagkracht als de geloofwaardigheid van de Taalunie in het geding is." Dat lijkt mij ook een zeer heikele vaststelling, die bijzonder belangrijk is voor de toekomst van de Taalunie. Dringen een grondiger herziening en eventueel aanpassing van de remuneratiesystemen en misschien zelfs van het statuut van het secretariaat – waar ook wel wat over te zeggen is – zich niet op, wil men een duurzame oplossing bereiken?

Het lijkt me ook nuttig dat we eens een overzicht krijgen van de salarissen per functie in het organogram van de Taalunie. We willen niet weten hoeveel iedereen verdient, met de namen van de medewerkers erbij, maar het is wel nuttig om wat AFO zegt over dat beslag van de personeelskosten op het geheel, effectief te kunnen nagaan aan de hand van concrete cijfers, gekoppeld aan het organogram.

Ik zou ook graag een overzicht van u krijgen van het aantal externe medewerkers – projectmedewerkers, consultants, tijdelijke krachten – die op het Algemeen Secretariaat werkten in de jaren 2013, 2014 en 2015 en de kostprijs daarvan. Ik had graag ook een omschrijving van hun opdrachten, want ook dat is een punt van discussie. We weten dat er een afslanking is van het personeel en dat er een behoorlijke ingreep in de organisatie van het secretariaat is gebeurd, maar ik kan mij niet van de indruk ontdoen dat het weghalen van een aantal vaste medewerkers wordt gecompenseerd door het inzetten van externen, wat het uiteindelijke kostenplaatje waarschijnlijk ook niet ten goede komt.

AFO pleit ervoor om meer aandacht te hebben voor de oorspronkelijke verdrags tekst. Dat is een van hun conclusies. Jullie nemen daar als ministers akte van, maar beklemtonen ook dat de tijden intussen veranderd zijn en dat er heel wat gebeurd is sinds de ondertekening van het Taalunieverdrag in 1980 en dat aanpassingen door de jaren heen nodig zijn. Aan de algemeen secretaris geven de ministers de opdracht "de link tussen het Verdrag en het nieuwe beleidsplan naar buiten toe te verduidelijken". Minister, kunt u duidelijker uitleggen hoe de verhouding volgens u zou moeten zijn tussen 'oud' – het oorspronkelijke verdrag – en 'nieuw', dus wat door de jaren heen is aangepast?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Collega's, ik heb mijn vraag ingediend op basis van wat in de kranten NRC en De Standaard stond. Zoals collega Vandaele al aangaf, had ik het rapport ook nét niet. Na verschillende pogingen is het rapport dan toch vrijgegeven. Blijkbaar was er discussie, of was er tijd nodig om de Nederlandse en de Vlaamse ministers op dezelfde lijn te krijgen. Ik hoop dat we daar straks een antwoord op kunnen krijgen.

Daarnaast is er duidelijk ook een andere breuklijn in het hele verhaal van de IPC, minister. Ik stel daar geen vraag over, maar ik stel het wel vast. Er is het feit dat wij partijgrensoverschrijdend met alle Vlaamse vertegenwoordigers in de Interparlementaire Commissie aan onze Nederlandse collega's een brief hebben geschreven om ons beklag te doen over het feit dat de Nederlandse collega's, die nu het voorzitterschap van de IPC waarnemen, niet geneigd zijn om veel initiatief te nemen – ik druk mij voorzichtig uit. Dat zegt iets over het engagement die het Nederlandse bestuur heeft ten aanzien van de rol en de taak van de Nederlandse Taalunie. Wij vinden dat in Vlaanderen met zijn allen betreurenswaardig, en we hopen dat dat straks keert.

Er is in ieder geval stof om te discussiëren, namelijk dit rapport van AFO, dat duidelijk maakt dat er een en ander aan de hand is. Misschien, collega Vandaele, is het niet zo slecht dat we niet in allerijl vergaderd hebben met onze Nederlandse

collega's. Ik verneem namelijk, minister, dat er nog twee andere evaluatie-rapporten op komst zijn, namelijk over het geheel van de organisatie en over de leiding van de organisatie. Hier hebben we merkwaardig genoeg een financiële analyse, maar tussen de regels staan ook heel wat inhoudelijke bedenkingen van AFO, die veel verder reiken dan het financiële luik. Er zijn bekommernissen genoeg over de toekomst van de Taalunie, en deze keer niet over de spelling of de spraakkunst, waar we ons zo graag mee bezighouden. De IPC-vergadering moet er in elk geval komen op het moment dat we alle rapporten hebben, wellicht na de zomer. We zullen zien.

Collega Vandaele heeft al gewezen op een merkwaardige paradox. De Taalunie is verplicht geweest om fors te besparen. Zowel aan Nederlandse als aan Vlaamse zijde is er in overleg een forse 'slice' afgeknipt van de dotatie. De organisatie moest slanker worden. Merkwaardig genoeg krijg je nu een rapport waarin staat dat de overheadkost de organisatie dreigt op te eten. Dat is een contradictie, een zeer vreemde situatie. Men moet saneren in de overhead, en het resultaat van een rapport is: let op, want de overhead wordt te groot. Ik begrijp niet hoe die paradox in zo'n verhaal kan binnensluipen.

Collega Vandaele heeft vrij gedetailleerde vragen gesteld, waar ik me graag bij aansluit. Mijn politieke vragen zijn de volgende, minister. Welke beleidsconclusies trekt u uit het rapport-Schinkelshoek met betrekking tot de Vlaams-Nederlandse culturele samenwerking in het algemeen en de Taalunie in het bijzonder? Waarom werd het rapport niet spontaan vrijgegeven? Is er overleg geweest binnen het Comité van Ministers over de financiering van de Nederlandse Taalunie? In het rapport is sprake van een problematische financiering. Wordt de huidige financiering behouden, of naar boven of naar beneden aangepast?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega's, ik zal eerst op jullie vragen antwoorden en zal daarna ook een politieke conclusie proberen te trekken. Ik zit hier overigens als Vlaams minister van Cultuur, maar ik spreek ook als voorzitter van het Comité van Ministers. U zult dat hopelijk ook duidelijk kunnen horen in mijn antwoord.

Mijnheer Caron, het was steeds de uitdrukkelijke bedoeling om het rapport wel vrij te geven, maar samen met een beleidsreactie vanuit het Comité van Ministers. Het Comité van Ministers wilde echter na de oplevering van het rapport eerst nog nadere toelichting van de auteurs en wenste ook af te stemmen met de betrokken partijen. Dat lijkt mij een normale houding. En dat heeft, mede door moeilijk af te stemmen agenda's, even tijd gevraagd. Ik zie dat het bij de parlementsleden voor de IPC nu ook zo is. Het is soms vervelend om drie ministers vanuit twee landen samen te brengen. Dat lukt net iets moeilijker dan men zou willen. Aangezien het de bedoeling was om het rapport samen met de beleidsreactie vrij te geven, heeft dat wat tijd gekost – wellicht te veel tijd, daar wil ik mij ten aanzien van de parlementsleden voor verontschuldigen, maar ik wil heel duidelijk aangeven dat er geen enkele moedwil mee gemoeid was.

Collega's, als voorzitter van het Comité van Ministers kan ik meegeven dat de Taalunie voor alle leden van het Comité van Ministers van groot belang is en blijft. Dat geldt ook voor de Vlaams-Nederlandse culturele samenwerking in het algemeen. Alle betrokken ministers willen naar een meer slagvaardige Taalunie toewerken. Vanuit dat uitgangspunt werd eerder al beslist dat de Taalunie meer op haar kerntaken moet focussen.

Ook de AFO heeft een aantal beleids-en bedrijfsmatige suggesties voor de toekomst vooropgesteld. Die zijn we momenteel aan het bekijken, samen met de periodieke evaluatie van het Algemeen Secretariaat, die parallel daarmee gepland was. Er was dus een rapport, maar inmiddels was er ook de visitatie-evaluatie

van het Algemeen Secretariaat. Alle adviezen die uit beide elementen samenvloeien, zullen worden meegenomen in de beleidsbeslissingen die het Comité van Ministers in juli zal nemen over de toekomst van de Taalunie.

Zoals u weet, werd er in 2015 een besparing doorgevoerd bij de Taalunie. De huidige financiering wordt niet in vraag gesteld voor de volgende jaren. U weet hoe de besparingen in de Taalunie gaan. Ik vertel u geen geheim als ik zeg dat een van de twee partners als eerste wilde besparen. En dat waren wij niet. Maar men gaat dan mee in een evenredige besparing, omdat anders de verhoudingen tussen de partners scheef dreigen te trekken. Daar gaan natuurlijk ook heel wat gesprekken en onderhandelingen aan vooraf. Het is iets complexer dan als men maar met één partij is.

De herpositionering van de Taalunie zal moeten gebeuren binnen het huidige financiële kader, en dat is ook haalbaar, gezien de keuze van de Taalunie om meer op haar kerntaken te focussen. Vasthouden aan die beleidskeuze sluit aan bij de wens van het Comité van Ministers om de Taalunie in alle rust de kans te geven om de ingezette veranderingen tijdens de volgende jaren verder te implementeren – voor zover het natuurlijk mogelijk is om dat in alle rust te doen, want het zijn woelige wateren geweest in de voorbije tijd, en het AFO-rapport heeft ons nog niet in de haven gebracht. En dat is zeker geen verwijt, want zij hebben hun huiswerk goed gedaan.

Het Comité van Ministers meent dat de verschillende organen wel degelijk de rollen vervullen die in het verdrag beschreven staan. Het Comité van Ministers heeft als bestuursorgaan zelf ingrijpende beslissingen genomen en doorgevoerd, waarbij een veranderingstraject in gang werd gezet om de Taalunie een nieuw elan te geven. De Raad voor de Nederlandse Taal en Letteren heeft zijn adviserende rol in de afgelopen jaren bijvoorbeeld terdege vervuld. De enige vaststelling die meermaals weerkeert in dit kader, is het gegeven dat er weinig animo is bij een aantal Nederlandse leden van de IPC. Over de rol van de IPC wil het Comité van Ministers zich echter niet uitspreken, want dat komt hun niet toe. Dat is de parlementaire poot van het verdrag.

Het Comité van Ministers heeft, naast de beslissing over het bevriezen van de apparaatskosten op het niveau 2016, ook de opdracht gegeven om te kijken hoe die apparaatskosten in de periode 2016-2020 nog verder kunnen worden beperkt, hoe dat kan worden gerealiseerd, om hoeveel het gaat en op welke termijn dat mogelijk is. Ik verwacht die voorstellen van het Algemeen Secretariaat op het Comité van Ministers in juli. Men moet daar een beetje tijd voor geven.

De heer Vandaele heeft duidelijk aangegeven dat er een ernstig probleem is of kan zijn met betrekking tot het diplomatieke statuut van de personeelsploeg van het Algemeen Secretariaat. Aangezien het hier vooral om personeelskosten gaat, is het duidelijk dat het hierbij niet om een eenvoudige oefening gaat. Na de opgelegde personeelsbesparing, die toch al gebeurd is in 2015, wil het Comité van Ministers ook wat rust creëren bij de organisatie. Op het Comité van Ministers van juli zullen we meer duidelijkheid proberen te creëren.

Het bevriezen van de apparaatskosten – waarvan inderdaad meer dan 90 procent personeelskosten betreft – op het niveau van 2016 zal ervoor zorgen dat het beslag op de totale begroting niet groter wordt. Dat is dus al een duidelijk signaal van het Comité van Ministers. Op het Comité van Ministers van juli zal daarnaast bekeken worden welke andere mogelijkheden er nog zijn. Een mogelijke optie is nagaan of er wijzigingen aan het personeelsstatuut, en dus het bestaande remuneratiesysteem, kunnen worden aangebracht.

Mijnheer Vandaele, u vroeg een overzicht van de salarissen en het organogram. Ik zal alle leden het actuele organogram – het 'functiehuis' genaamd – bezorgen.

Daarnaast zal ik u ook een generiek overzicht bezorgen van alle functies en inschaling in onderlinge samenhang, per stand van zaken van 1 juni 2016 en niet geïndividualiseerd. Op die manier krijgt u het overzicht dat u wilde hebben en dat het Comité van Ministers uiteraard ook permanent moet kunnen hebben.

U vroeg ook een overzicht van het aantal externe medewerkers. Ik wil daarbij een onderscheid maken tussen vier groepen. Er zijn ten eerste tijdelijke medewerkers en externen die interne vacatures en afwezigheden binnen de formatie hebben ingevuld. Er zijn ook externen die de werking van het Algemeen Secretariaat mee ondersteunen. In een derde categorie zijn er externen die zijn ingeschakeld om de inhoudelijke herstructurering en personele reorganisatie mee te begeleiden. En tot slot zijn er externen die zijn betaald vanuit een geoormerkte bijdrage, extra toegekend door het Comité van Ministers. Ook daarvan zal ik u de nodige informatie bezorgen, die trouwens ook voor ons, als Comité van Ministers, belangrijk is om een zicht te krijgen op de veronderstelling die u uitgedrukt hebt, maar die ik nu niet zonder meer kan beantwoorden, namelijk of de afslanking van de vaste personeelsploeg al dan niet gecompenseerd is door externe medewerkers. Een aantal ervan zijn tijdelijk, voor de herstructurering. Dat zal dus zeker niet het geval zijn. Maar uw vraag ging natuurlijk over het middellangetermijntraject.

Dan was er een vraag over het teruggaan naar de oorspronkelijke verdragstekst, en wat dat betekent voor de huidige situatie. Het gaat hierbij over de overgang van een projectorganisatie naar een beleidsorganisatie. Waar de Taalunie vroeger veeleer subsidieverstrekker was, wordt nu gestreefd naar een rol als partner en/of financierder die mee aanstuurt. Naast dat aansturen wil de Taalunie ook daadwerkelijk zelf meer bijdragen aan het beleid van de betrokken overheden. Ze heeft daar met de wijzigingen in de functieprofielen in de reorganisatie de basis voor gelegd. In de praktijk doet de Taalunie dat al, bijvoorbeeld door te adviseren over het onderwijs in en van het Nederlands, over de positie van het Nederlands in een meertalige wereld, over de mogelijkheden van maatschappelijke benutting van taal- en spraaktechnologie en dies meer. Dat sluit wel degelijk nog steeds naadloos aan bij het verdrag, maar is misschien voor de buitenwereld nog niet voldoende duidelijk. Daar moet aan gewerkt worden.

Tot zover de antwoorden op uw vragen. Nu zal ik proberen om de zaken wat open te trekken, en tegelijk diplomatisch te blijven, wat niet evident is. Het rapport dat we aan AFO gevraagd hebben, behelsde één kernvraag: is er in de besparingsoperatie – de 'korting', zoals men dat in het noorden eufemistisch noemt – meer gekort op uitgaven die op het terrein worden gemaakt voor de verspreiding van het Nederlands dan op de secretariaatskosten? AFO heeft op die centrale vraag een heel helder antwoord gegeven, namelijk dat dat nu toe niet het geval is en dat de korting evenredig is gebeurd. Maar men voegde er wel aan toe dat als we niets doen, dat voor de toekomst niet zo zal blijven. Integendeel, de personeelskosten gaan verder stijgen. En dan kun je die vraag over twee, drie jaar absoluut niet meer positief beantwoorden.

De beleidsreactie gaat er dus over hoe snel je kunt en moet ingrijpen in het beheersen van die apparaatskosten. Daarom hebben we, zeker op korte termijn, voor de bevrozing geopteerd. Maar het debat dat in het Comité van Ministers moet plaatsvinden, is hoe we dat daadwerkelijk gaan beheersen. En daar heb je iets meer tijd voor nodig. Je kunt, zoals AFO suggereert, lineair naar die 20 procent gaan en daarop blijven, maar dat heeft repercussies. Dan zullen jullie mij allemaal vragen stellen over nog eens een reorganisatie in het algemeen secretariaat, waar ik alle begrip voor heb. There's no such thing as a free lunch.

De scherpste van het rapport van AFO, waarvoor ik hen trouwens uitdrukkelijk dank, plaatst ons nu voor de kern van de zaak: hoe kunnen we de apparaatskosten beheersen in de toekomst? Alle drie de ministers van het Comité van Ministers,

mevrouw Crevits, mevrouw Bussemaker en ikzelf, zijn zich daarvan bewust. Maar daarvoor hebben we nog de bijkomende informatie van het Algemeen Secretariaat nodig over welke apparaatskosten relatief gemakkelijk terugdringbaar zijn en waar het kalf gebonden ligt. Dan zullen we waarschijnlijk, vrees ik, toch op het persooneelsstatuut uitkomen. Dan is het aan ons om te zien wat we daarmee doen.

We zijn ons bewust van de opdracht die voor ons ligt, namelijk het goed kunnen inschatten van de verhouding van algemene kosten ten opzichte van terreinkosten. Tegelijk was het laatste anderhalf jaar niet eenvoudig in de reorganisatie van de Taalunie. Er zijn een aantal dingen gebeurd die moesten gebeuren, op een goede manier. Maar de noodzaak om een beetje rust en perspectief te creëren ten opzichte van de verhouding Algemeen Secretariaatskosten-apparaatskosten, dat slaat als een tang op een varken – dat was geen diplomatiek taalgebruik.

De ministers zijn zich daarvan bewust en zullen op 3 juli bijkomende beslissingen proberen te nemen. Geen beslissingen nemen, is in elk geval geen optie.

De aanbevelingen van AFO – en het is goed dat AFO is teruggekeerd naar het verdrag van 1980 – geven aan dat, los van de meer acute problematiek die ik net heb geschetst en die we dus zullen moeten aanpakken, er ook een chronische problematiek is. Zitten de verhoudingen tussen de oorspronkelijk vier bedoelde instellingen in het verdrag nog goed? Wellicht niet, want één is al 'op rust gesteld'. De Commissie Vlaanderen-Nederland is er niet meer of is in elk geval toch 'zachtjes ingeslapen'. De andere zijn er wel nog: IPC, IVN en het Algemeen Secretariaat. Daar moeten we ons nu over beraden, en dat doe ik graag met jullie, want jullie spelen daar toch een belangrijke rol in. We moeten onze Nederlandse vrienden ook eens in de ogen kijken en vragen hoe we dit verder kunnen doen. Niemand stelt de toekomst van de Taalunie in vraag. Dat wil ik uitdrukkelijk benadrukken. Er bestaat ook geen enkel risico voor. Maar wat doe je dan wel om de legitimiteit van deze Taalunie verder te ondersteunen? Iedereen voelt wel aan dat er nood aan is. Op het Algemeen Secretariaat wordt goed en hard gewerkt. Door IVN wordt te lande en internationaal goed en hard gewerkt. Ik twijfel er niet aan dat de zelfs minder druk bijgewoonde vergaderingen van het IPC nog altijd hun nut hebben. Maar misschien moeten we alles eens in een breder perspectief zien.

Je beseft dat de eerste oefening binnen het Comité van Ministers zal gebeuren. De tweede oefening is een breder debat waar, terecht, parlementsleden bij worden betrokken. Ook de twee ministers-presidenten komen dan in beeld. Die oefening is nog niet begonnen, maar misschien moeten we die als geheel zien.

Ik denk dat ik nog altijd gemandateerd door mijn twee andere collega's heb gesproken. Het heeft ook geen zin om hier kartonnen taal te gebruiken. Alles hangt samen, en in juli wordt het belangrijk. Jullie, parlementsleden, zullen natuurlijk wel verwachten dat we in juli alles onmiddellijk oplossen, maar zo gaat het in de politiek niet. We moeten wel belangrijke stappen voorwaarts zetten en niet in dit onbestemd geheel blijven zitten, want daar wordt niemand beter van, niet de parlementen, niet het Comité van Ministers en zeker niet alle mensen die met hart en ziel in dienst van de Taalunie werken. We zullen dus in alle wijsheid de juiste beslissingen proberen te nemen met steeds het toekomstperspectief van de Taalunie voor ogen.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp-a): Minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord en toch wel eerlijk en duidelijk antwoord.

Ik denk dat de heisa in dit parlement minder was geweest als we het rapport vlugger hadden gekregen. In Nederland woedde de zaak al een tijdje volop in de media, en wij in Vlaanderen stonden ernaar te kijken, want wij wisten van niets. Wij hadden het rapport nog niet gekregen. U zei dat het Comité van Ministers

absoluut hun beleidsreactie mee wilde geven. Ik denk dat het parlement volwassen genoeg is om zijn controleplicht uit te voeren zonder reactie van de ministers.

De tweede lezing van uw antwoord was al een stuk duidelijker dan de eerste. Toch zijn er nog vele onduidelijkheden, bijvoorbeeld over de beleidsvoorstellen die het Algemeen Secretariaat in juli zal overmaken. Ik zal dat zeker opvolgen. We moeten ook wachten op de algemene visitatie waarvan het rapport ook nog moet worden opgeleverd.

Over hoe uiteindelijk de herstructurering van het Algemeen Secretariaat zal verlopen, zijn de conclusies uit het rapport toch heel duidelijk en niet mis te verstaan. "Het Algemeen Secretariaat moet professioneel, zakelijk en financieel zijn zaakjes op orde krijgen." Dat impliceert toch wel dat een en ander moet gebeuren. Het moet "een open transparante opstelling" krijgen, die momenteel blijkbaar ontbreekt. Er moet betere communicatie komen. Er moeten dus nog een aantal dingen over de concrete werking worden uitgeklaard.

Uiteindelijk blijft de existentiële vraag – en ik ben blij dat u ze ook hebt opgeworpen en ze niet uit de weg bent gegaan – de volgende. Hoe wil de Taalunie haar cultuurpolitieke missie nog concreet vervullen: de gemeenschappelijke ontwikkeling van de Nederlandse taal? U hebt zelf aangegeven dat de Vlaams-Nederlandse samenwerking – zacht uitgedrukt – niet optimaal verloopt. Wij hebben in Vlaanderen vooral het gevoel dat men voornamelijk in Nederland niet meer warm loopt voor die Vlaams-Nederlandse samenwerking. Eerst was er de afschaffing van de Commissie Cultureel Verdrag Vlaanderen-Nederland. Dan waren er de besparingen van vorig jaar bij de Taalunie, waar Nederland graag voluit wou gaan. Nu gaat het over de werking van de Taalunie, maar ook van de IPC. We krijgen onze Nederlandse collega's ook niet meer warm om vergaderingen te organiseren. We hebben het gevoel dat Nederland niet erg meer geïnteresseerd is in die samenwerking. Wij betreuren dat. Ik heb uit uw woorden begrepen dat u die band ook intenser zou willen.

Wij hebben allemaal een brief gekregen van de IVN, die aankondigt dat ze op 7 juni een gesprek hebben gehad. Ze hebben zeer teleurgesteld gereageerd. Minister, kunt u het gesprek toelichten en zeggen welke concrete afspraken er zijn gemaakt?

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Minister, ik wil u ook bedanken voor uw zeer openhartig antwoord en voor de verklaring dat alle leden van het Comité van Ministers toch in de Taalunie blijven geloven en er iets mee willen. Die verklaring is bijzonder belangrijk.

Ook wij blijven als parlementsleden de Taalunie belangrijk vinden. Als ik cijfers vraag uit de interne keuken is dat niet om de Taalunie uit de lucht te schieten maar net om als parlementsleden voldoende geïnformeerd te zijn en voldoende kennis van zaken te hebben om het huis te verdedigen. Dat is in elk geval mijn invalshoek.

Ik heb u iets horen zeggen over CVN, dat mij ook redelijk dierbaar is. U bent de eerste beleidsverantwoordelijke die het op die manier uitdrukt. "CVN is zachtjes ingeslapen." Ik denk dat wij ook die conclusie hadden getrokken, maar ik heb het nog niemand op die manier horen zeggen, maar dank voor de duidelijkheid.

U doet geen uitspraak over de werking van de IPC. U zou eens moeten durven. *(Gelach)*

Wij kijken als IPC ook in eigen boezem, al is het maar omdat het zeer onbeleefd is om in de boezem van iemand anders te kijken, zeker als het om vrouwelijke collega's gaat. Wij kijken dus ook in eigen boezem. Ik denk dat de Vlaamse delegatie de voorbije jaren behoorlijk aan de kar heeft getrokken. We hebben ook

themavergaderingen georganiseerd. We hebben met het middenveld gesproken. We dachten dat wij als IPC-leden – het zijn allemaal actieve mensen aan Vlaamse kant – goed bezig waren. Het is onze taak. We moeten dus naar de ministers of naar de Taalunie kijken. Het parlement is het hoogste orgaan. We kunnen de schuld dus niet op iemand anders steken. We moeten zeker proberen om onze Nederlandse collega's mee te krijgen in een verhaal van actief bezig zijn met de Taalunie. We gaan daar de komende tijd werk van maken.

De timing is een beetje jammer. Op 4 juli is er een vergadering van het Comité van Ministers. U zegt dat u dan een aantal knopen zult doorhakken. Het reces loopt dan. We zullen dus pas na de zomer als IPC daarover vragen kunnen stellen. Dat is natuurlijk een beetje lastig. We kunnen altijd in deze commissie vragen stellen, maar we blijven toch belang hechten aan de IPC, waar we samen met de Nederlandse collega's de zaken kunnen bespreken. De timing is dus wat moeilijk.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

Bart Caron (Groen): Minister, over de tanende Vlaams-Nederlandse samenwerking en over het inslapen: soms word je daarbij geholpen. In het geval van CVN heeft de Vlaamse Regering daar helaas ook toe bijgedragen. Ik merk ook wel dat de Vlaams-Nederlandse samenwerking, behalve af en toe een opstoot van enthousiasme, al dan niet gespeeld, niet bepaald denderend verloopt en zeker niet op het culturele vlak, terwijl de Nederlandse Taalunie niet ter discussie staat. Het is een algemene beschouwing die ik wil meegeven. Het is al goed nieuws dat ze niet ter discussie staat. Ik ben blij dat zoveel parlementsleden, over de partijgrenzen heen, het belang van de zorg voor onze taal blijven verdedigen. Als middelgrote taal in de wereld zijn we uniek, omdat we zo'n gezamenlijk instituut hebben. Laat ons dat dan ook koesteren.

Minister, ik sluit me aan bij de collega's en wil u danken voor uw helder antwoord. Ik zal zelf kort en krachtig een analyse van de problemen maken. Ten eerste hebt u gelijk dat de Taalunie moet focussen op haar kerntaak. Het verdrag kan daarbij helpen. Ten tweede moet de Taalunie dringend het statuut en de remuneratie van het personeel met een semidiplomatiek statuut – dichtgetimmerd – onder de loep nemen. De Belgische Spoorwegen kunnen hier een punt aan zuigen, en dat is straf. Ik ben een links politicus, en toch durf ik het te zeggen. Het kan echt niet meer en het is maatschappelijk niet te verdedigen. Er moet echt iets aan veranderen. Het eerste heeft met het tweede te maken. Focussen op kerntaken en remuneratie hebben met elkaar te maken. Het ene kan helpen het andere te realiseren of te belemmeren. Ten derde moeten we nadenken over communicatie. We hebben in de IPC daarover al een discussie gevoerd. Moet men aan taalpromotie doen, aan taalbevordering of moet men zichzelf verkopen? Om heel duidelijk te zijn: men moet zichzelf niet verkopen, want men is een tweedelijsorganisatie die in de achtergrond werkt aan de bevordering van de Nederlandse taal. Er zullen andere zijn die zichtbaar zijn en de pluim op hun hoed steken, maar dat is niet erg. In deze commissie hebben we de gelegenheid om dit hardop te zeggen en, collega Vandaele, als er een IPC-vergadering komt, zal ik dat daar ook herhalen. Ik heb het met de heer Jan Schinkelshoek al verschillende keren gezegd in de IPC-vergaderingen: er moet echt eens worden nagedacht over de taken van de Taalunie en over haar eigen positionering daarin en de communicatie errond. Ik geef een voorbeeld. Er zijn twee nieuwsbrieven van de Taalunie in mijn mailbox gekomen de laatste twee weken. Je leest wel geen woord over de discussie over de Taalunie zelf. Daar zijn ze plotseling niet meer met zichzelf bezig. Sorry, voor mijn zeer kritische opmerking.

Ik kijk met zeer veel nieuwsgierigheid uit naar het visitatierapport. Ik hoop dat u niet drie maanden wacht na het Comité van Ministers alvorens het ook aan ons vrij te geven.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

Ward Kennes (CD&V): Minister, ik wil u bedanken voor uw duidelijk standpunt dat er een aantal zaken moeten worden aangepakt. U zegt dat er nu een evenwicht is maar dat het evenwicht – en dat blijkt uit het rapport – in onevenwicht dreigt te geraken, wat we moeten voorkomen.

Er zijn collega's die de vraag hebben gesteld om te focussen op de kerntaken. Daar sluiten we ons heel graag bij aan.

De timing van de vakantie zit een beetje moeilijk. Het parlement zou dit graag heel actief opvolgen. Die signalen zijn gegeven. Het feit dat er vandaag zoveel vragen zijn, het feit dat we er ook al over vergaderd hebben, het feit dat we er al brieven over hebben geschreven als leden van de IPC, zijn duidelijke signalen dat wij als parlementsleden ook onze rol willen spelen en die ook willen spelen naar onze Nederlandse collega's. Het zit niet helemaal goed, en we moeten dat zelf uitklaren. We hopen dat het Comité van Ministers zijn rol speelt, maar ook de parlementsleden moeten dat doen in de ruimere samenleving. Daarvoor is die Taalunie er.

Ik ben blij dat we dit in eerste instantie in het Vlaams Parlement hebben kunnen behandelen, maar in de IPC gaan we er ongetwijfeld een gevolg aan moeten breien.

Minister, ik ben vooral tevreden dat u zegt dat het nut en de doelstelling van de Taalunie niet in vraag worden gesteld. Daarover duiken, jammer genoeg, toch af en toe signalen op of worden er bepaalde verklaringen afgelegd. Het feit dat het hier zo duidelijk wordt gesteld en door alle collega's ten volle wordt onderschreven, is voor mij het belangrijkste punt dat ik onthoud uit deze commissiezitting.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het gesprek met de Internationale Vereniging voor Neerlandistiek heeft wel degelijk plaatsgevonden. Wat ik hier vandaag heb verteld, heb ik ook aan hen verteld. Ik heb hun gevraagd nog even geduld te oefenen tot er iets meer duurzame beslissingen worden genomen.

Het is zeer belangrijk om voor ogen te houden dat het AFO-rapport, dat finaal alleen maar een beperkte financiële oefening voor ogen had, tot een bredere financiële oefening is gegaan en tot een inhoudelijk debat, wat ongevraagd was maar daarom niet ongewenst.

Er is een tweede spoor dat wordt gevolgd en dat dezer dagen zal worden afgerond en ook op 4 juli op tafel zal liggen, en dat is de visitatie. Die is vorig jaar in het najaar afgesproken. Het is ook normaal dat er om de zoveel jaar een inhoudelijke – geen financiële – doorlichting gebeurt zodat er op basis van die inzichten, samen met het AFO-rapport, een bredere beslissing kan worden genomen. Het is belangrijk dat die twee dingen samengaan.

Ik begrijp dat er uitdagingen zijn voor ons intern en ten aanzien van onze Nederlandse vrienden om het enthousiasme gaande te houden, maar de kern wordt nooit in vraag gesteld. Dat wil ik nogmaals beklemtonen. Er zijn trouwens andere elementen van onze culturele samenwerking die wel hoogtij vieren. De Brakke Grond doet dat nog steeds. BesteBuren is net zeer aangenaam en succesvol afgesloten. Ik wil nog even de nadruk leggen op de grote interesse van het veld om daarop in te tekenen en mee te doen. Niet te vergeten, de hoogmis, die we toch samen aan de wereld willen laten zien, van onze gezamenlijke literatuur op de Frankfurter Buchmesse. Er zijn een aantal zeer krachtige motoren die niet alleen onze culturele samenwerking aan de gang houden, maar nog meer voortstuwen dan vandaag.

Zonder mij te willen moeien met de timing van de parlementaire werkzaamheden, denk ik dat een en ander elkaar niet in de weg hoeft te staan. Wanneer er in de commissie aan mij als minister van Cultuur en/of voorzitter van het Comité

van Ministers vragen worden gesteld over wat er op 4 juli is beslist, dan kan dat perfect. Het debat zal dan niet uitgeput zijn, verre van. Het lijkt me zelfs zeer goed, en ik nodig de IPC uit om in het najaar het bredere debat samen met ons verder te voeren. De timing is hier eerder complementair dan wel contradicto-
risch in mijn ogen als gewezen parlements lid en vandaag aan de andere kant.

Ik zet dus graag het debat met jullie voort. We weten nu – daarvoor was AFO heel goed – heel goed waar we staan.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Het is fijn om te zien dat we over alle partijgrenzen heen de Vlaams-Nederlandse samenwerking en de rol van de Taalunie heel hoog inschatten en dat onze bezorgdheid blijft. Het is goed om te zien dat u die deelt en aan de kar wilt trekken. U hebt gelijk, er zijn een aantal fantastische initiatieven, met name de Frankfurter Buchmesse als belangrijk punt. Mijn inschatting is dat vooral aan politieke zijde bij de Nederlandse collega's er minder animo is. Op het terrein lopen de zaken heel goed.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Ik begrijp dat de minister ons uitnodigt om een extra commissievergadering bijeen te roepen deze zomer. Als u ons dan uw vakantiedagen meedeelt, dan houden we daar rekening mee. *(Gelach)*

Alle gekheid op een stokje, de samenwerking blijft voor ons allemaal belangrijk. Nederland en Vlaanderen blijven in onze ogen bevoorrechte partners. We zijn samen verantwoordelijk voor de Nederlandse taal in het binnenland en daarbuiten. We zijn ook buurlanden. We hebben dus alle reden om als bevoorrechte partners door het leven te gaan. U noemt de Frankfurter Buchmesse; ik noem ook de top van de ministers-presidenten in november. Er gebeurt inderdaad wel een en ander, maar het kan toch geen kwaad dat wij vanuit het parlement en u vanuit de regering af en toe eens een tandje bij steken.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Als we de volgende IPC-vergadering kunnen laten volgen door een aangenaam informeel moment, dan denk ik dat het Belgisch bier daar ook bij kan helpen.

Wilfried Vandaele (N-VA): We hadden plannen in die richting. *(Gelach)*

De voorzitter: Dank u, minister, voor deze belangrijke laatste opmerking.

De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jean-Jacques De Gucht aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de ondersteuning van personen met een visuele beperking door de dienstenverdelers – 2334 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, het televisieaanbod voor personen met een visuele beperking groeit de laatste jaren zienderogen. Dat is een goede zaak, zodat ook deze mensen ondanks hun beperking toch kunnen genieten van de sterke televisie die we in Vlaanderen maken. Zeker de VRT, als openbare omroep, moet het nodige doen om haar aanbod toegankelijk en

gebruiksvriendelijk te maken voor slechtzienden en blinde mensen. Dit werd dan ook reeds enige tijd opgenomen in de beheersovereenkomst.

Tot mijn grote tevredenheid bleek tijdens het werkbezoek dat we met de commissie Media aan de openbare omroep brachten, dat de VRT hier sterk op inzet en ook het engagement opneemt om in de toekomst haar aanbod uit te breiden. Voor televisie is er audiodescriptie, en ook voor het radio- en digitale aanbod werden de voorbije jaren stappen vooruitgezet.

Op het vlak van het aanbod is er dus niet meteen een probleem. Waar er wel een en ander spaak loopt, is bij de dienstenverdelers. Bij sommige settopboxen, de decoders, blijkt de software immers niet echt makkelijk te bedienen om bepaalde instellingen aan te passen aan de visuele beperking. Op die manier ondervinden blinden en slechtzienden de nodige hinder om hun televisiesoftware goed in te stellen en zijn ze bijna afhankelijk van andere mensen om hen daarbij te helpen.

Minister, erkennen de dienstenverdelers dit probleem? Wat kunt u, eventueel in samenspraak met het federale niveau, doen om deze problematiek op te lossen? Moet er volgens u een toegankelijkheidsverplichting voor dienstenverdelers opgenomen worden in het Mediadecreet om ervoor te zorgen dat het morgen wel degelijk mogelijk is voor mensen met een beperking om daar op een goede manier gebruik van te maken?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik dank u voor uw vraag. Het probleem dat u aanhaalt, is mij bekend, en ik neem aan ook de meeste commissieleden. Ik wil nog even aangeven wat ik in mijn beleidsnota daarover heb opgenomen: "De komende regeerperiode zal ik verder werken aan de maximale toegankelijkheid voor personen met een sensorische handicap en ouderen van het kwaliteitsvol media-aanbod dat in Vlaanderen aanwezig is. Dit impliceert ook de toegankelijkheid van digitale decoders. (...) Digitale televisie biedt veel mogelijkheden op het gebied van het toegankelijk maken van televisieprogramma's, mits ook bijzondere aandacht wordt besteed aan de toegankelijkheid van de eindapparaten. De impact van ondertiteling, gesproken ondertiteling en audiodescriptie zou veel groter kunnen zijn indien reeds bij de productie van de gebruikte decoders rekening zou worden gehouden met toegankelijkheid. Ik zal het gesprek met de dienstenverdelers aangaan betreffende de auditieve toegankelijkheid van hun eindapparaten en dit zowel voor de bediening van het apparaat zelf (incl. de elektronische programmagids), als voor de ondersteuning van televisieprogramma's door middel van gesproken ondertiteling (GO) en audiodescriptie (AD) bij binnenlandse en buitenlandse televisiekanalen." Dat is een passage die u al wel zult hebben gehoord in deze commissie en waar ik zo meteen op terugkom.

De dienstenverdelers zijn zich wel degelijk bewust van de problematiek en laten hieromtrent het volgende weten. Proximus onderstreept het belang van een vlotte toegankelijkheid tot programma's voor kijkers met een zintuiglijke handicap en doet er naar eigen zeggen alles aan om deze kijkers ruimere en makkelijke toegangsmogelijkheden aan te bieden. Proximus biedt de DVB-ondertiteling (Digital Video Broadcast) aan voor slechthorenden. De technologie van audiodescriptie voor slechtzienden vereist nog altijd een specifieke navigatie via het tv-scherm met bijkomende manipulaties die de slechtziende moet uitvoeren op zijn afstandsbediening. Proximus heeft reeds pogingen ondernomen om de navigatie naar audiodescriptie via het tv-scherm te vergemakkelijken door het aantal navigaties te beperken.

Ook Telenet heeft inzake het toegankelijk maken van audiodescriptie inspanningen geleverd door ervoor te zorgen dat de instellingen van hun eindapparaten een eenmalige manipulatie vereisen. Ook op hun website is hierover informatie terug te

vinden. Voor de programma's waar beschrijvend Nederlands wordt aangeboden, bestaat die keuzemogelijkheid ook in het infomenu, laat Telenet weten.

Wat kan ik doen om de zaak nog te verbeteren in samenwerking met het federale niveau? Zoals ik al aankaarte in mijn beleidsnota 2014-2019, wil ik de gesprekken met de dienstenverdelers voortzetten en uitdiepen. De dienstenverdelers zijn zich, zoals zonet gezegd, bewust van mogelijke toegankelijkheidsperikelen van hun eindapparaten. Er werden al inspanningen gedaan. Ik plan om de gesprekken intensiever te maken in het komende zittingsjaar. Tot nu toe hebben we dat wat oppervlakkiger gedaan. Dat moet ik toegeven. Aangezien de beleidsnota wel degelijk legislatuurlang is, gaan we na de zomer de hand aan de ploeg slaan. Meer zult u in de beleidsbrief voor het komende jaar terugvinden.

U vraagt of er een toegankelijkheidsverplichting voor dienstenverdelers opgenomen moet worden in het Mediadecreet. De Vlaamse quota en subsidies voor toegankelijkheid van televisiediensten vinden hun rechtsgrondslag in artikel 151 van het Mediadecreet en in het uitvoeringsbesluit van 14 december 2012 dat een tijdspad en quota bevat voor het toegankelijk maken van omroepprogramma's en dat het verstrekken van subsidies regelt. Wat de VRT betreft, wordt de uitwerking van artikel 151, paragraaf 1, van het Mediadecreet geregeld in de beheersovereenkomst die wij recent hernieuwd hebben, zoals u weet.

Momenteel is er geen toegankelijkheidsverplichting voor dienstenverdelers opgenomen in het Mediadecreet. In eerste instantie ben ik nu niet geneigd om dit op de agenda te plaatsen. Ik wil eerst de gesprekken met de dienstenverdelers hieromtrent voeren en toch nog een klein beetje afwachten.

Ik wil van dit moment en deze vraag gebruikmaken om de stappen in de goede richting naar toegankelijkheid die er tijdens deze legislatuur al zijn gezet, nog eens kort en explicieter aan te halen. Zoals door de vraagsteller gezegd, is er de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT 2016-2020, die ambitieuzer is ten aanzien van de toegankelijkheid van het aanbod, en dit inderdaad op al haar platformen: televisie, radio en internet. In de nieuw onderhandelde beheersovereenkomst staan onder de opgesomde performantiemaatstaven de specifiek na te komen toegankelijkheidscriteria ten aanzien van personen met een auditieve en visuele beperking.

Ik citeer: "De VRT maakt haar aanbod ook toegankelijk voor personen met een auditieve/visuele beperking. Gesproken ondertiteling bij alle niet-Nederlandstalige programma's en programmaonderdelen (uitgezonderd specifieke archiefbeelden). Audiodescriptie: minstens 1 (kwaliteits)fictiereeks per jaar, met tegen 2020 audiodescriptie van alle zondagavondfictie. Alle websites gebruiksvriendelijk, zo toegankelijk mogelijk en, daar waar de specificiteit van het aanbod het toelaat, conform het Anysurferlabel. T888" – die pagina blijft wel degelijk bestaan – "in 95% van de Nederlandstalige programma's (oplopend tot 100%) (uitz. hosting, trailering, commerciële communicatie en muziekprogramma's). Daarbinnen 100% ondertiteling van nieuws- en duidingsprogramma's. Progressieve groei naar 90% ondertiteling van video (uitz. hosting, trailering, commerciële communicatie en muziekprogramma's) op websites tegen 2020. Een journaal voor volwassenen en het kinderjournaal worden via open net met een tolk Vlaamse Gebaren Taal aangeboden."

Tot daar de afspraak die we met de VRT in de beheersovereenkomst gemaakt hebben.

VRT biedt bij haar fictiereeksen op zondagavond de nieuwe aflevering met audiodescriptie gelijktijdig aan op Eén en op Eén+ met open audiodescriptie voor iedereen. De uitzending met audiodescriptie is ook beschikbaar via 'Net gemist'. Wat betreft het toegankelijker maken van het aanbod van Vlaamse bioscoopproducties, moeten Vlaamse speelfilms die majoritair ondersteund worden door het

VAF-Filmfonds vanaf april dit jaar verplicht voorzien worden van audiodescriptie en van een in het Nederlands ondertitelde Digital Cinema Package (DCP) bedoeld voor bioscoopprojectie. Per film voorziet het Vlaams Audiovisueel Fonds hiervoor in een financiële tegemoetkoming van 5000 euro. De technologie achter audiodescriptie laat individuele gebruikers toe om dan via een gratis app, genaamd Earcatch, op hun smartphone of tablet, in combinatie met een in bioscoopverband verplicht oortje, toegang te krijgen tot Nederlandstalige audiodescriptie.

Tot slot, de belangrijke verplichtingen op basis van artikel 151 van het Mediadecreet inzake de toegankelijkheid van televisieprogramma's zorgen dat omroeporganisaties ook de komende jaren blijven investeren om de ondertitelingsgraad, zoals vooropgesteld in het uitvoeringsbesluit, te behalen. De ondertitelingsverplichtingen voor de regionale televisieomroeporganisaties zijn eveneens vastgelegd in artikel 151. Zij moeten hun journaals op weekdays vanaf ten laatste 20 uur ondertitelen.

Ik heb nog even een overzicht gegeven van de inspanningen die al gebeurd zijn en nog verder zullen worden uitgebouwd, maar geef me nog even tijd om te kijken hoe we met de dienstenverdelers de volgende stap kunnen zetten.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Minister, dank u voor uw zeer uitvoerig antwoord. De realiteit is dat in het buitenland vandaag de dienstenverdelers wel degelijk in staat zijn om daarin te voorzien en dat men via audio wordt begeleid naar de stappen die men moet ondernemen. Dat is een knopaanpassing. Dat heeft men tijdens het werkbezoek aan de VRT naar voren gebracht.

Dergelijke zaken in het buitenland bestaan, en er is een nieuwe generatie settop-boxen en dergelijke meer. Zowel bij Telenet als Proximus heeft men dat uitgelegd. Ik denk dat dat in principe een heel kleine ingreep is voor die bedrijven, maar die zou er wel voor zorgen dat die mensen met een beperking daar een veel betere gebruikservaring door zouden krijgen. Ik hoop dat u inderdaad verder in gesprek gaat met die dienstenverdelers. Ik zou daar gewoon een datum op zetten en zeggen: tegen die periode is het de bedoeling dat jullie overschakelen en ervoor zorgen dat er een mogelijkheid bestaat voor mensen met een beperking om daar gebruik van te maken. Of anders brengen we dat in het Mediadecreet naar voren, waardoor er een verplichting ontstaat voor de dienstenverleners. Dat zou mijn insteek zijn, maar ik ben daar misschien iets te streng in. Gezien het feit dat dat in het buitenland bestaat en dat de VRT er al verschillende malen op gewezen heeft bij de verschillende dienstenverleners dat het goed zou zijn mochten ze die overschakeling doen, vind ik dat we geen genoegen mogen nemen met het antwoord dat zowel door Telenet als door Proximus gegeven is. Ik vind dat eerlijk gezegd jammer.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Ik dank collega De Gucht om die vraag te stellen. We hebben bij ons werkbezoek aan de VRT inderdaad gezien welke fantastische inspanningen de VRT doet naar toegankelijkheid van haar programma's en ook de websites. De VRT kaart het al verschillende jaren aan bij de dienstenverleners. Er zijn ondertussen inderdaad nieuwe modellen van settopboxen. Als ze het nog niet hebben opgepikt uit vrije wil, zullen ze het niet doen uit vrije wil, vrees ik. Dan kijken we naar u, minister, om met hen aan de slag te gaan en hen daartoe aan te sporen, zacht gezegd.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Toegankelijkheid van onder meer tv-aanbod is een belangrijk stokpaardje voor onze partij. Inderdaad, er worden behoorlijk wat inspanningen geleverd, en het is ook verankerd in de beheersovereenkomst wat

de VRT betreft. Er zijn ambitieuze doelstellingen inzake ondertiteling, op tv en online, audiodescriptie en Vlaamse Gebarentaal.

De discussie tot nu toe ging vooral over het toegankelijk maken van inhoud, maar collega De Gucht voegt er nu een nieuwe dimensie aan toe, namelijk toegankelijk maken van de techniek. Minister, ik denk dat het goed is dat u overlegt met de distributeurs, de dienstenverdelers, en dat u dat doet vanuit het Vlaamse niveau, de Vlaamse Regering. Het is goed dat u dat dossier trekt.

Ik zit me af te vragen of bij het aanpassen van die settopboxen het misschien een eerste stap kan zijn dat de distributeurs een aantal toestellen aanmaken in een eerste fase voor die mensen die het nodig hebben, en later in een tweede fase ze dat hopelijk kunnen veralgemenen en zorgen dat alle beschikbare settopboxen bruikbaar zijn voor mensen met een beperking. Misschien kan men een eerste stap zetten en een aantal dingen maken die beter werken dan wat vandaag voorhanden is.

Bart Caron (Groen): Ik wil me nog kort aansluiten bij het feit dat ook de problematiek van de websites van de dienstenverdelers werd aangekaart in dat verband en dat die toegankelijkheid ook beter moet. Het gebruik van het toegankelijkheidslabel is nog zeer onvolkomen. Als persoon met een beperking kun je bijvoorbeeld niet altijd surfen op de programmaschema's die je digitaal krijgt van de dienstenverleners en die toegankelijk zijn voor mensen met een beperking. Er moet nog werk gebeuren aan die kant.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil zeker bekijken hoe we lessen kunnen trekken uit de buitenlandse voorbeelden, zowel technologisch als juridisch. Met juridisch bedoel ik of het al dan niet verplicht is. Daar wil ik toch minstens bij een aantal buurlanden een beter zicht op krijgen. Wat is de technologie die maakt dat het in het buitenland wel beter kan dan bij ons? Dat zal de basis vormen van de gesprekken met de dienstenverdelers die, zoals gezegd, verder zullen worden uitgediept.

Twee jaar ministerschap hebben me echter geleerd dat ik geen deadlines meer zet waar ik niet volledig zelf meester over ben. U mag van mij absoluut een inspanningsverbintenis verwachten en ook een resultaatsverbintenis op een gegeven moment, maar ik ga geen scherpe deadlines stellen. Ik neem zeker akte van de kamerbrede steun om dit probleem de komende periode zo niet definitief te regelen dan toch substantieel vooruit te helpen. We gaan ons erachter zetten.

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

Jean-Jacques De Gucht (Open Vld): Bedankt voor uw inspanningen. Eigenlijk kunt u hen alleen maar aanzetten tot stappen zetten. Per slot van rekening zijn het de bedrijven zelf die die stap moeten zetten. Ik ben ervan overtuigd dat een bedrijf in de 21e eeuw uit zichzelf dergelijke stappen zou moeten zetten. In het buitenland gebeurt dit ook. Ik hoop dat het feit dat het hier in de commissie wordt aangehaald en dat de verschillende collega's het steunen, hen daar verder toe kan bewegen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de bezorgdheden van het Overleg Kunstenorganisaties (oKo) over het beleid rond de audiovisuele sector binnen het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF)
– 2360 (2015-2016)**

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Voorzitter, het is toeval dat ik vandaag een vraag heb waarin vooral de belangenbehartiger Overleg Kunstenorganisaties (oKo) geciteerd wordt en dat de directeur van oKo vandaag op stage is in het Vlaams Parlement.

OKo maakt zich grote zorgen om het subsidiebeleid voor de audiovisuele sector van het Vlaams Audiovisueel Fonds (VAF). Dit blijkt onder meer uit een open brief die niet alleen ondertekend is door oKo maar ook door Kurt d’Haeseleer van Werktank, Christoph De Boeck van Overtoon, Leen Laconte van oKo, Ulrike Lindmayr van Escautville, Marie Logie voor Auguste Orts, Pieter-Paul Mortier voor Courtisane, Steven Op de Beeck voor Contour Mechelen, Ann Overbergh voor SoundImageCulture, Rolf Quaghebeur voor Argos vzw, Diana Raspoet voor iMAL en Katrien Reist voor Jubilee.

Ik som al die organisaties op omdat het aantoont dat de bezorgdheden die vandaag naar voren komen, niet alleen de bezorgdheid van belangenbehartiger oKo is, maar dat dit ruim gedragen wordt door al die organisaties.

Er wordt onder meer vastgesteld dat het VAF-subsidiebeleid focust op de grote structuren, waardoor de kleintjes in het gedrang komen. Ook is er een discrepantie tussen de subsidiebedragen voor de basisstructuren en de kleinschalige organisaties. Die kleinschalige organisaties werden al ondergesubsidieerd, maar er was een inhaaloperatie beloofd. Ze krijgen te lage vaste bedragen. Ook worden ze te veel beoordeeld in functie van hun publiekswerking en van ticketverkoop, terwijl er ook andere doelstellingen tellen.

De subsidiebedragen voor de structurele ondersteuning liggen ook erg laag. De doelstelling ‘professionalisering’, die de overgehevelde organisaties in het Kunsten-decreet moesten halen, staat haaks op het subsidiebeleid van het VAF. Het fonds moet zijn verantwoordelijkheid nemen om legale tewerkstelling en correcte verloning effectief mogelijk te maken. Ook het systeem van de vaste subsidiebedragen van het VAF en het koekoeksprincipe hebben volgens oKo negatieve gevolgen voor de organisaties. Verder is er nauwelijks communicatie over de afstemming tussen de beoordelingsprocessen van het VAF en het Kunstendecreet.

De financiering baart oKo ook grote zorgen. Sommige van de naar het VAF overgehevelde organisaties gaan er 20 tot 30 procent op achteruit qua subsidies. De onduidelijkheid omtrent de voormalige gescomiddelen (gesubsidieerde contractuelen) maakt het er natuurlijk ook niet beter op. De subsidiebedragen zijn gestaafd op buitenlandse voorbeelden waar geen enkele organisatie zich in kan herkennen. Zowel het VAF als het Kunstendecreet moet voorzien in een leefbaar minimum voor de organisaties. Ondersubsidiëring zal uiteindelijk zorgen voor een nefaste uitholling van het Vlaamse audiovisuele landschap. Aanvullende financiering is enkel mogelijk als er voldoende autonomie en een performante werking van de organisaties is.

De instrumenten daarvoor zijn nog niet voldoende uitgewerkt. De opsplitsing van de functies zorgt voor onduidelijkheid. Veel organisaties vullen immers verschillende functies in. Ook zijn er onduidelijkheden over de steunpuntfunctie. Die

functie lijkt weg te vallen. Er worden ook vragen gesteld bij de beoordelingsprocedure. Subsidies voor basisstructuren worden niet door beoordelingscommissie behandeld, maar geadviseerd door experts binnen de sector en toegekend door de directeur-intendant en verantwoordelijke Publiekswerking. Zij zetelen ook in de beoordelingscommissies voor structurele subsidies.

Het is een hele boterham, minister. U hebt het schrijven van al die organisaties ook ontvangen. U hebt ook de hele briefwisseling tussen oKo en het VAF gekregen. U bent er dus van op de hoogte dat het VAF op die bezorgdheden heeft geantwoord, maar ze slagen er eigenlijk niet in om de bezorgdheden weg te nemen. Wat vindt u van deze hele rist van bezorgdheden? Kunt u zich vinden in de opmerkingen van oKo? Wat wilt u doen om die pijnpunten mee te helpen wegwerken?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Het mechanisme van structurele ondersteuning van organisaties binnen het domein van audiovisuele publiekswerking werd met het nieuwe reglement van het VAF grondig herzien. Ik heb dan ook begrip voor de bezorgdheid van oKo. De betrokken organisaties hebben immers de belangrijke opdracht om een levendige, kwalitatieve en diverse filmcultuur in Vlaanderen te stimuleren. Met de overdracht van de 'single screen' audiovisuele kunstendossiers naar het Filmfonds van het VAF werd een laatste stap gezet in de realisatie van een geïntegreerd filmbeleid. Het VAF werd daarmee het unieke loket voor het professionele filmberoep in Vlaanderen. Ik heb er vertrouwen in dat het VAF die opdracht naar best vermogen zal uitvoeren, met het oog op een structurele versterking van onze Vlaamse filmsector in Vlaanderen en het buitenland. Het VAF heeft de voorbije jaren immers afdoende bewezen dat het ook een bezorgde en een zorgvuldige speler is.

Het VAF heeft een eigen benadering ontwikkeld, en die aanpak verschilt onvermijdelijk van die van het Kunstendecreet. Dat is ook niet verwonderlijk, aangezien het VAF als fonds op een heel andere manier functioneert. Een van de troeven die het VAF heeft, is dat het een heel domeinspecifiek beleid kan uitwerken, en dit op maat van de sector in kwestie. Het VAF zegt expliciet te kiezen voor continuïteit, maar wil tegelijk een aantal prioriteiten stellen en een paar lijnen uitzetten. Dat is niet alleen legitiem, dat is ook hun opdracht. Een beoordelingsprocedure impliceert dat de werking van organisaties geanalyseerd en geëvalueerd wordt, en dat op basis daarvan keuzes worden gemaakt. Een beoordelingsprocedure gebeurt natuurlijk ook altijd in een budgettaire context.

OKo kaart aan dat het VAF focust op grote structuren, maar die grote structuren waren er ook al in het Kunstendecreet. Ze krijgen bij het VAF niet meer middelen, wel is het zo dat het VAF voortaan het onderscheid maakt tussen de basisstructuur en de overige structurele werkingen. Voor de basisstructuur wordt per deelsector een performante organisatie vooropgesteld, die impact kan hebben vanuit zijn sterke positie in het landschap. Het gaat om vijf grote organisaties die beschikken over een bewezen traject, een breed netwerk, een bovenlokale en internationale uitstraling, een aanzienlijk publieksbereik, een mix van functies en een kwalitatieve staf van gespecialiseerde medewerkers.

Naast de basisstructuur ondersteunt het VAF ook kleinere organisaties met een kwalitatieve en marktaanvullende werking, zij het wel voor een veel lager subsidiebedrag en dit binnen een kader van maximumbedragen. Net als oKo erken ik de meerwaarde van deze organisaties voor een dynamisch filmlandschap en divers aanbod. Zij vormen immers een essentiële aanvulling op de basisstructuur.

OKo wijst op de structurele onderfinanciering van die organisaties. Een deel van die organisaties zal minder middelen ontvangen. Gegeven de beperkte budgettaire ruimte, begrijp ik de keuze van het VAF om momenteel met maximumbedragen te werken. Het VAF past dat systeem ook al jaren toe op het domein van creatie.

Maximumbedragen hebben ook een voordeel, namelijk dat een aanvrager op voorhand kan inschatten wat hij mag verwachten. Tegelijk kan het ook een garantie op gelijke behandeling van gelijke dossiers met zich meebrengen.

Anderzijds wens ik wel het belang van financiële slagkracht van organisaties te benadrukken, dit met het oog op hun levensvatbaarheid en kwalitatieve en performante werking. Ik wil het VAF dan ook vragen daar voldoende aandacht voor te hebben en dat te monitoren. Hoewel nagenoeg alle organisaties, behalve zij die actief zijn op het vlak van reflectie en educatie, aanzienlijke middelen halen uit aanvullende financieringsbronnen, is een adequate, realistische financiering essentieel. Ik zal dat aandachtspunt ook meenemen bij de besprekingen over de beheersovereenkomst voor het Filmfonds.

De sector zelf draagt hier echter ook een verantwoordelijkheid, onder meer door samen te werken of initiatieven te clusteren, met het oog op meer slagkracht en minder versnippering. Mooie voorbeelden zijn de fusie van de vier organisaties rond jeugdfilm of de clustering van Mooov en Zebracinema.

Oko zegt dat organisaties te veel worden beoordeeld op basis van publieksbereik en ticketverkoop. Aangezien hier de relatie van filmcultuur tot zijn publiek centraal staat, is publieksbereik weliswaar niet onbelangrijk. Zonder publiek, geen publiekswerking. Het is de verantwoordelijkheid van een organisatie om een publiek te mobiliseren. Het VAF is er zich echter van bewust dat er voor elke vorm van filmcultuur een eigen publieksbereik is, soms groter, soms ook kleiner.

Wat de geringe steunpuntfunctie betreft, kan ik stellen dat het VAF op het vlak van publiekswerking net een zeer stimulerende rol opneemt voor de sector. Er is een onderzoek naar filmvertoning in de cultuurcentra geweest met concrete opvolging, er zijn publieksevenementen voor culturele vertoners geweest, er is een experimenteel project rond audiodescriptie en ondertiteling voor doven geweest, wat heeft geleid tot een nieuw beleid omtrent toegankelijkheid. Momenteel loopt er ook een nieuw onderzoek over de klassieke arthousevertoning.

Taken die bij een klassieke steunpuntwerking horen, zijn deel van de dagelijkse realiteit van het VAF: praktijkontwikkeling, vorming, kennisopbouw, promotie, sectoroverleg, stimuleren van duurzaamheid en dies meer. Vanuit zijn eigenheid als fonds gebeurt dat op een geïntegreerde manier doorheen geheel de werking, wat een andere benadering oplevert dan bij een afzonderlijk steunpunt.

Tot slot zijn er vragen bij de beoordelingsprocedure. Het is juist dat het VAF zijn mening mee in de schaal legt bij de beoordeling, in het bijzonder bij de basisstructuren. Ze sluiten daarmee aan bij een internationale traditie waarbij veel buitenlandse filmfondsen voor hun filmcultuurorganisaties zonder commissies werken. Het VAF heeft doorheen de jaren heel wat kennis en expertise opgebouwd. Ik vertrouw er dan ook op dat de beoordeling op een zo correct, objectief en transparant mogelijke wijze verlopen is en verder verloopt.

Ik vertrouw ook op de deskundigheid en onafhankelijkheid van de externe experts om in de commissie autonoom hun mening te vormen en te verdedigen. De beoordelingsprocedure van subsidieaanvragen is een generiek aandachtspunt binnen mijn beleid en zal dan ook aan bod komen tijdens de gesprekken over de beheersovereenkomst met het VAF.

De eerste beoordelingsronde bij het VAF is intussen afgerond, en de beslissingen van de raad van bestuur zullen voor het einde van de maand aan de organisaties worden meegedeeld. Het spreekt voor zich dat de procedures en de uitgangspunten van deze eerste beoordelingsronde uitvoerig zullen worden geëvalueerd. Wij zullen bij die evaluatie de aandachtspunten van oKo meenemen. Ook bij de

onderhandeling van de beheersovereenkomst zal ik daar voldoende aandacht aan besteden.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Minister, bedankt voor uw zeer uitgebreide antwoord. Kort samengevat zegt u dat u de bezorgdheden van oKo en de organisaties voor een groot deel deelt. U hebt er vertrouwen in dat het VAF rekening zal houden met die bezorgdheden en dat er uiteindelijk wel een aantal zaken zullen veranderen. Maar eigenlijk hoor ik u dat niet zeggen. U zegt dat u het VAF zult vragen om te monitoren en dat u de evaluatie voor de beoordelingsronde zult vragen en meenemen, en dat u bij de onderhandelingen van de beheersovereenkomst voor het VAF die bezorgdheden ook zult proberen mee te nemen.

Ik ben daar blij om, maar tegelijk denk ik dat we heel erg moeten oppassen. Het VAF werkt goed. Dat is ook niet het onderwerp van deze vraag. Het gaat veeleer om een cultuurverschil: organisaties met een bepaalde logica, een bepaalde subsidievorm en een bepaalde evaluatievorm, die dan van het Kunstendecreet worden overgeheveld naar het VAF, waar er een totaal andere manier van werken is. Als er nieuwe organisaties overkomen, kun je niet doen alsof er niets verandert, en je eigen logica, die je altijd hebt gehanteerd, toepassen op organisaties die daar helemaal niet op afgestemd zijn. Ik verwacht dat het VAF daar toch iets meer rekening mee houdt. Daarmee zeg ik niet dat ze alles overboord moeten gooien, maar er moet toch een zekere soepelheid zijn. Men moet zichzelf in vraag stellen.

Het kan niet zijn dat er een structurele onderfinanciering georganiseerd wordt. U zegt dat u dat gaat monitoren, maar als het kalf al verdrongen is, valt er niet veel meer te monitoren. Als de kleine organisaties zo weinig geld krijgen, 20 tot 30 procent minder, riskeer je op den duur dat er niet veel meer gemonitord moet worden. Ik wil daarom vragen om dat veel scherper in het oog te houden, en waar mogelijk ook aanpassingen te doen. Nogmaals: ik zeg niet dat men alles overboord moet gooien, maar men moet wel rekening houden met de bezorgdheden en met de sector. Die organisaties hebben ook wel hun nut bewezen. Het is vaak een niche, maar ze hebben in die niche wel hun nut bewezen. Ik wil erop aandringen dat u dat van veel dichterbij bekijkt en dat het VAF die bezorgdheden veel nauwkeuriger gaat bekijken, en er waar mogelijk aan tegemoetkomt.

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Manuela Van Werde (N-VA): Voor onze fractie is het belangrijk dat het landschap divers en slagkrachtig is. Of het dan over grote, middelgrote of kleine instellingen gaat, de slagkracht is voor ons het allerbelangrijkste, los van de grootte.

Collega Idrissi heeft blijkbaar een open brief gekregen, maar bij ons heeft niemand van de fractie die gekregen. Zo open was die dan blijkbaar toch niet.

Bart Caron (Groen): Minister, ik heb ook zeer fragmentaire informatie over dit dossier. Het enige wat ik weet, heb ik van een aantal organisaties uit het veld en uit een mondeling gesprek met iemand van oKo, maar dan niet in het bijzonder daarover. Ik vind die informatie ook niet terug op de website van het VAF. Ik ga ervan uit dat wat mevrouw Idrissi zegt, klopt.

Ik heb trouwens bij de bespreking van het jaarverslag van het VAF al mijn bedenkingen geuit bij de aanpak van het VAF rond publiekswerking, waar een zeer sturende, top-downaanpak georganiseerd wordt. Het VAF is veel sturender als beleidsorganisatie dan u als minister. Ik zou zeggen: wat zij te veel hebben, hebt u in uw Visienota Kunsten misschien iets te weinig gehad.

Het gaat over een continuüm, met aan de ene kant: laat duizend bloemen bloeien, en dan beoordelen we wel wat zinvol is. En aan de andere kant: we zullen van overheidswege het kader tekenen, vrij gedetailleerd, en dan kunnen sollicitanten zich binnen dat kader aandienen, en ze weten dat ze maximum zoveel euro zullen krijgen.

Ik ben niet voor de twee uitersten van benadering. Het is niet toevallig dat het Kunstendecreet de visienota als instrument bevat, net om een kader aan te geven, maar toch zeer veel vrijheid aan het veld laat. Ik vind het uitdrukkelijk niet oké hoe het VAF dit aanpakt. Daarenboven leidt dat tot een zeer conservatief en traditioneel filmbeleid – ik heb het niet over creatie, maar over de filmorganisaties en hun werking. Het leidt tot een zeer vastgebetonneerd, conservatief en traditioneel beleidskader.

Minister, ik wil echt dat u daar na de evaluatie en bij de opmaak van de beheers-overeenkomst uitdrukkelijk bepalingen over opneemt. Het is de eerste keer geweest dat het VAF hierover gaat. Het is overgedragen vanuit het Kunstendecreet. Hetzelfde geldt voor de publiekswerking. Ik vind niet dat het VAF zo ver moet gaan. Ik heb alle waardering voor hun aanpak rond creatie en productie. Dat is ook hun metier. Dat kennen ze, en dat merk je. Maar ze hebben geen metier over de rest, I'm very sorry. Als ze zichzelf experts noemen, zijn ze grote filmexperts, maar niet van spreiding, niet van publiekswerking en niet van festivalaanpak. Dat wil ik hardop gezegd hebben in deze commissie – namens mijn fractie, niet als voorzitter.

Als voogdijminister is het uw verantwoordelijkheid om toe te zien op het VAF. Ik vind dat hier een grondige evaluatie van die aanpak nodig is. Ik vind ook dat er een document over die aanpak moet komen, die in deze commissie ter tafel kan liggen. Anders stellen wij opnieuw vragen of interpellaties om daarop door te gaan. Ik vind dat dit fonds zijn boekje te buiten gaat. Wat ze doen rond creatie en productie, krijgt wel brede steun uit de sector waar ze voor werken. Dat trek ik niet in twijfel. Maar wat ze overgekregen hebben van het Kunstendecreet, is niet juist en niet goed aangepakt.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik wil aansluiten op de voorlopige conclusies die mevrouw Idrissi trok. Het Vlaams Audiovisueel Fonds is inderdaad een autonoom fonds. Dat wil zeggen dat het een bepaalde autonomie heeft om te doen wat het doet, weliswaar binnen de beheersovereenkomst die wij met hen afsluiten.

Ik voel, ondanks de kritische bemerkingen van de laatste spreker, dat het vertrouwen in het VAF als instelling nog steeds zeer groot is. Met andere woorden: de 'verfondsing' heeft voor- en nadelen. Dit is de eerste keer dat de dossiers die vroeger bij het Kunstendecreet werden ingediend, in de beoordelingsprocedure en de autonomie van het VAF worden ingeschoven. Dat verloopt niet probleemloos. Ik ga daar verder niet op in. We hebben de pijnpunten vanuit oKo gekregen. We hebben daar een eerste reeks antwoorden van het VAF op gekregen.

Ik wil dit verder met het VAF bekijken op korte termijn, in de zin van wat dit betekent voor volgende rondes, en ook op middellange termijn, in functie van de eventuele bijsturing van de beheersovereenkomst. Met andere woorden, op dit ogenblik neem ik akte van de argumenten van beide zijden en zal ik er vanuit mijn positie ten aanzien van het VAF verder op ingaan. Ik zal niet vooruitlopen op welke resultaten of conclusies dat met zich zou kunnen meebrengen.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp.a): Ik hoop dat u er bij het VAF dan ook op zult aandringen dat ze zich welwillend opstellen. En dat kan – op zich is dat niet erg – als je

bereid bent om te leren. Als er een nieuwe tak bij komt, moet je je open en soepel opstellen. Daar waar er pijnpunten zijn die aanvankelijk niet gepland waren, moet je die proberen aan te pakken. Ik verwacht die soepelheid van het VAF.

U hebt daarnet gesproken over een evaluatie. Kunt u daaraan een timing geven, zodat we ook vanuit de commissie dat evaluatieverslag kunnen bespreken? Het is belangrijk dat er een concrete timing wordt vooropgesteld. De organisaties die een aantal bezorgdheden hebben, weten dan dat er een evaluatie wordt gemaakt. Het is dus belangrijk dat we er een timing op zetten.

U zegt zelf dat we zullen monitoren. Ik heb mij daarnet daar wat sceptisch over uitgelaten. Het lijkt mij logisch dat je die monitoring meeneemt in de evaluatie van de beoordeling. Het is belangrijk dat daar ook een timing wordt gegeven.

U zegt dat u de argumenten van beide organisaties zult bekijken en indien nodig zult aansturen via de beheersovereenkomst. Ik zou u dat met aandrang willen vragen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Joris Poschet aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de samenwerking met de minister van Cultuur van de Franse Gemeenschap – 2364 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, na het opstappen van de minister van Cultuur van de Franse Gemeenschap, Joëlle Milquet, nam Alda Greoli de fakkel van Franstalige cultuur over. De eerste weken of anderhalve maand hulde ze zich wat in stilzwijgen, maar vorige week woensdag deed ze een aantal belangrijke verklaringen in Le Soir. Daarin stelde minister Greoli onder andere dat ze zich verzet tegen een eventuele de facto 'vergewestelijking' van de bevoegdheid Cultuur richting het Waalse Gewest, dat ze het project tussen onderwijs en cultuur wil voortzetten en dat ze geld zou uittrekken om de renovatie van het fameuze Pathé Palace eindelijk vlot te trekken.

Rond die 'vergewestelijking' loopt een intern debat binnen de Franse Gemeenschap. We stellen vast dat de PS steeds meer de keuze maakt voor een 'vergewestelijking' van de bevoegdheid Cultuur. Die evolutie baart ons zorgen.

Met de vorige minister van Cultuur Milquet was er een prille vorm van samenwerking ontstaan, waardoor de Vlaams-Franstalige culturele samenwerking wat 'body' kreeg, bijvoorbeeld door de projectenoproep van november 2015. We hopen dat u dit pad ook met de nieuwe minister van Cultuur verder kunt bewandelen. Naast de culturele samenwerking zijn er immers nog andere dossiers die vooruit kunnen geraken door samenwerking: het statuut van de kunstenaar, waar u eventueel samen kunt lobbyen op federaal niveau, of het verder uitbouwen van Brussel als culturele metropool.

Minister, hebt u al contact gehad met uw nieuwe 'homologue' in de Franse Gemeenschapsregering? Zo ja, welke dossiers besprak u en wat is de uitkomst van dit overleg? Zo neen, wanneer zult u haar zien? En wat wilt u met haar bespreken?

Zijn er bepaalde dossiers die door het opstappen van minister Milquet on hold zijn gezet? Zo ja, welke?

Minister Greoli verzet zich tegen een 'vergewestelijking' van de bevoegdheid Cultuur richting het Waalse Gewest, maar wat met een mogelijke 'vergewestelijking' richting het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest? Eigenlijk hangt dat samen: als dat richting het Waalse Gewest gaat, zal er ook een deel naar het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest gaan.

Ten slotte, u hebt samen met voormalig minister Milquet het Cultureel Samenwerkingsakkoord verder inhoud gegeven. Op welke manier zult u ervoor zorgen dat die samenwerking zo goed mogelijk wordt voortgezet met minister Greoli?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik deel u graag mee dat ik inderdaad contact heb gehad met minister Greoli, mijn nieuwe collega, cultuurminister van de Franse Gemeenschap. Op 2 mei, zeer kort na haar aanstelling, hebben we elkaar ontmoet voor een kennismaking en een eerste overleg over onze samenwerking.

Ik kan u meegeven dat minister Greoli me verzekerd heeft dat het haar intentie is om de goede contacten en samenwerking die opgebouwd waren tussen mevrouw Milquet en mezelf, tussen onze kabinetten en tussen onze administraties, voluit voort te zetten. Ook zij gaf duidelijk te kennen volop verder te willen investeren in samenwerking en in de uitvoering van het Cultureel Samenwerkingsakkoord, en daar ben ik uiteraard tevreden over.

Minister Greoli zal zonder twijfel ook een aantal eigen accenten leggen, maar de keuzes die we tot nu toe hebben gemaakt in uitvoering van het samenwerkingsakkoord, blijven aangehouden. Ook de dossiers waarover ik in nauw overleg ging met haar voorgangster blijven op tafel. We hebben dezelfde elementen besproken, onder meer het kunstenaarsstatuut, de taxshelter voor podiumkunsten, de gereguleerde boekenprijs, de opportuniteiten bij UNESCO, Europeana, de Biënnale van Venetië enzovoort, maar inderdaad ook heel in het bijzonder de uitbouw van Brussel als cultuurmetropool. Zo zullen we samen het aspect van een meer gezamenlijke cultuurcommunicatie de komende weken verder bespreken.

Er zijn geen dossiers on hold gezet. Alles gaat voort in continuïteit.

Het debat binnen de Franse Gemeenschap waarnaar u verwijst, zien we bij tijd en wijle opduiken zoals het monster van Loch Ness. Wij behouden onze goede contacten met onze tegenhanger, minister Greoli, minister van Cultuur van de Franse Gemeenschap. Verder denk ik dat we het debat onder Franstaligen niet moeten beïnvloeden, net zoals zij dat niet bij ons doen. Het is altijd gevaarlijk om daarover uitspraken te doen. Ik kijk dat aan.

Ik begrijp wel uw vraag in verband met de relatie tot de al dan niet 'vergewestelijking' van het cultuurbeleid Wallonië-Brussel. Ik koppel dat aan het feit dat met de zesde staatshervorming het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een aantal culturele bevoegdheden heeft gekregen, wat voor een meer dynamisch speelveld zorgt en mijns inziens niet alleen met wettelijke en politieke elementen moet worden opgevangen, maar vooral met een verdere goede samenwerking met de verschillende partners. Om kort te zijn: op dit ogenblik verandert er voor mij niets of niet veel. Ik werk goed samen met mijn collega. We bekijken ook, wanneer het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest initiatief neemt of zou nemen, hoe wij ons daartegenover kunnen positioneren, veeleer in een perspectief van samenwerking dan van conflict.

We hebben alvast afgesproken elkaar op geregelde tijdstippen verder te ontmoeten, rond concrete dossiers en rond de uitvoering van het Cultureel Samenwerkingsakkoord. Dus dat zit zeer goed. Een detail: de vele kabinetsmedewerkers van mevrouw Milquet zijn op post gebleven, dus dat is goed voor de continuïteit en de dynamiek van de samenwerking.

Ook niet onbelangrijk: het samenwerkingsakkoord zelf heeft een samenwerkingsplatform in het leven geroepen, dat verder werkt ongeacht de wissel van bepaalde ministers. Zo krijgt de samenwerking tussen onze gemeenschappen ook vandaaruit permanente impulsen en volgt ze een lijn, los van de onzekerheden of onvoorspelbaarheden die bij het ministerleven komen kijken.

Kortom: alles gaat goed tot zeer goed. Hoe de evolutie in Brussel zelf verloopt, kijk ik natuurlijk van zeer dichtbij aan. Ik zie op dit ogenblik geen bedreigingen, al moeten we misschien wat waakzaam blijven, maar dat moet men altijd blijven.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is een geruststelling dat u elkaar meteen, de eerste of tweede week na haar eedaflegging, hebt gezien.

Ik heb twee bijkomende vragen. U zei dat u bekijkt wat u kunt doen rond cultuurcommunicatie in verband met de uitbouw van Brussel als cultuurmetropool. Is dat verhaal gelinkt aan het BRUZZ-magazine dat eventueel zou worden herzien? Is er vooruitgang merkbaar? Is er misschien een samenwerking mogelijk tussen de twee gemeenschappen, waardoor er een kostenbesparing is aan onze kant?

Hebt u verder al gesproken over concrete nieuwe projecten om verder invulling te geven aan het Cultureel Samenwerkingsakkoord?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. U hebt altijd gezegd dat u een speciale klik had met minister Milquet. *(Opmerkingen van minister Sven Gatz)*

Ja, u hebt dat toch een aantal keren gezegd. U werd toen bijna lyrisch, maar daarvoor durf ik mijn hand niet in het vuur te steken. *(Opmerkingen. Gelach)*

U kende elkaar natuurlijk ook al heel lang vanuit de Brusselse politiek. Het mag dus niet verbazen. U hebt toch een aantal keren gezegd dat u een bijzondere klik had en dat u daardoor in een aantal dossiers snel vooruitgang kon boeken.

Minister, hebt u die klik ook met minister Greoli? *(Gelach)*

Ik deel uw mening in het antwoord dat u geeft aan de heer Poschet in verband met cultuur en de 'vergewestelijking' richting Brussel. Uiteraard is er bij de zesde staatshervorming een regeling opgenomen waardoor er een aantal mogelijkheden zijn die het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wellicht zal invullen qua cultuur. Dat kan, en het is maar normaal dat ze dat zullen doen. We moeten dat niet onmiddellijk met een negatieve bril bekijken, maar we moeten de opportuniteiten daarvan zien.

De heer Poschet haalt aan dat de Franstalige minister heeft verklaard dat er eindelijk geld wordt uitgetrokken voor de renovatie van Pathé Palace. Hoe zit dat met Vlaanderen? Ik weet dat u daarvoor een heel bescheiden bedrag – als ik me niet vergis, was het 50.000 euro – had uitgetrokken. Ik weet dat ik de wenkbrauwen fronste bij het zien van dat bedrag, want daarmee kun je zelfs geen deftige filmprojector financieren. Er zal dus veel meer geld nodig zijn. Wat is de stand van zaken van dat dossier?

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Cathy Coudyser (N-VA): Het samenwerkingsverband tussen Vlaanderen en de Franse Gemeenschap toont aan dat het kan werken. Het is uiteraard gestoeld op

goede contacten, tussen de ministers, maar ook tussen de kabinetten en de administraties die daarbij betrokken zijn. Het gaat er onder andere over hoe we projecten aan de andere kant van de taalgrens kunnen promoten en hoe we elkaar kunnen kruisbestuiven. Dat is alleen maar positief. Dat het ook over inhoudelijke dossiers gaat, toont aan dat de eigenlijke cultuur getrokken wordt vanuit de twee gemeenschappen, maar dat we wel een volwassen cultuurbeleid hebben en er over een aantal onderwerpen het best wel eens afgestemd en gecoördineerd wordt.

Net hetzelfde geldt voor wat er op het federale niveau gebeurt. Ik hoop dat dat samenwerkingsverband aantoont dat er wel degelijk kan worden samengewerkt. Ik hoop dat het kan worden uitgebreid naar het platform dat een paar keer informeel is samengekomen, maar waar waarschijnlijk niet heel veel concreet is gebeurd. Ik hoop dat er impulsen kunnen worden gegeven om zaken die op het federale niveau van belang zijn, structureel te kunnen bespreken.

Wij zijn legalisten en kennen de beperkingen van de zesde staatshervorming. We weten dat er een aantal bevoegdheden zijn toegekend aan het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het zal jullie niet verbazen als ik hier nogmaals zeg dat we niet achter een maximale invulling staan die vooral het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest daaraan wil geven. We pleiten voor bescheidenheid en een eerder minimale invulling. Ik ben dus zeer blij dat men daar heel waakzaam voor is. Wij zullen dat ook zijn.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Er waren nog enkele bijkomende vragen. Het thema rond cultuurcommunicatie in Brussel houdt verband met de agenda die momenteel bij BRUZZ zit, en die al een hele tijd wordt aangeleverd aan de Brusselaars. Concreet gaat de kern van de zaak over het uitwisselen van culturele input en organisatie – wie organiseert wat, waar en wanneer – tussen de twee grote digitale platformen die er vandaag bestaan, VisitBrussels op hoofdstedelijk niveau en CultuurNet langs onze kant. Er moet meer uitwisseling mogelijk worden gemaakt. Dat verloopt goed. Binnen enkele dagen – ik denk volgende week – is er een werkvergadering gepland met de politieke verantwoordelijken.

Uiteraard kijkt men dan langs Franstalige kant wat ze vanuit hun platformfunctie, die ICT-gewijs minder ontwikkeld is, daarmee kunnen doen. De bottomline blijft dat de juiste beleidsniveaus ten aanzien van hun publiek de juiste culturele informatie moeten kunnen geven. Met 'juist' bedoel ik zo overzichtelijk en volledig mogelijk. Laat dat duidelijk zijn. Ik heb er goede hoop in dat we daarin bijkomende stappen kunnen zetten.

We zijn nu toe aan een eerste tussentijdse evaluatie van de projecten die in het kader van het samenwerkingsakkoord verlopen zijn of nog lopende zijn. Dat wil ik bekijken met het Samenwerkingsplatform, met minister Greoli. Dan kunnen we bekijken wat dat betekent voor een volgende oproep van projecten voor het volgende jaar. Dat platform is wel degelijk een formeel platform. Het komt met andere woorden niet informeel, maar formeel samen. Het is alleszins al verschillende keren samengekomen. Nu gebeurt dat inderdaad binnen de eerder beperkte agenda van de goed te keuren projecten van het samenwerkingsakkoord, maar dat kan de komende jaren inderdaad verder en breder uitgroeien. Het loopt eigenlijk allemaal vrij goed.

Ik heb inderdaad goed samengewerkt met minister Milquet, al zou ik de kwalificaties die sommigen deze samenwerking toedichten, zelf niet gebruiken. Het was een aangename en vooral productieve samenwerking – ik ben vooral in dat tweede aspect geïnteresseerd. Ik herken dat heel sterk in de samenwerking met minister Greoli, bij de eerste kennismaking. Het enige wat ik nu wil doen, is haar, zelfs al komt ze terecht in een kabinet dat al is ingelopen, toch wat tijd geven om

zich de uitdagingen van het ministerschap eigen te maken. Ik zie daarin honderd procent continuïteit, dus dat is goed nieuws.

Ik zal mij bevragen over Pathé Palace. Zoals u weet, behoort de eigendom van het gebouw niet tot mijn bevoegdheden. Dat is tot nader order namelijk nog steeds de Franse Gemeenschap. Er zijn gesprekken geweest of ze zijn nog steeds gaande – dat gaat vooruit en dan weer een beetje achteruit – met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest over of het al dan niet zal worden overgenomen. Ik zal mij bevragen over de stand van zaken. Los van de wil en de verklaring van verschillende politieke verantwoordelijken daarover, wil ik eerst zien waar het nu naartoe gaat. Als ik over die informatie beschik, zal ik u die bezorgen.

Onze financiële steun aan het project Pathé Palace is nog steeds voorhanden. Ik zou niet te geringschattend doen over die steun. Sommige steun kan worden uitgedrukt in hoeveel zilverlingen men op tafel wil of kan leggen, maar er bestaat ook zoiets als steun die qua goodwill nauwelijks kan worden becijferd. De voorgangers langs weerskanten van de taalgrens, Bert Anciaux en Hervé Hasquin, rolden tien jaar geleden letterlijk al vechtend, trekkend, sleurend, bijtend en klauwend over de Brusselse grond, die nu voetgangerszone is.

Dan geef ik er de voorkeur aan om zelfs met een bescheiden bedrag de uitgestoken hand van de Franse Gemeenschap – zij hebben het ons gevraagd – aan te nemen en te zeggen dat wij op die manier ook werken aan een kwalitatieve tweetalige en meertalige werking van wat Pathé Palace nog moet worden. Nogmaals, mevrouw Idrissi, ik wil eerst zien of het van de grond komt of niet. Ik werp niemand een steen. Er is veel goede wil en ik hoop dat het lukt omdat de mensen die erbij betrokken zijn, werkelijk van de bovenste beste plank zijn, gaande van de gebroeders Dardenne tot Fien Troch. Daarna kunnen we nagaan wat de verdere steun van de Vlaamse overheid aan dat mooie project zou kunnen zijn.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Yamila Idrissi (sp·a): Ik sta er uiteraard achter dat het huis, Pathé Palace, dat al zoveel jaren leegstaat, wordt gebruikt en dat het een succes is. Daarvoor heb je veel meer middelen nodig dan dat bedrag dat nu vanuit Vlaanderen op tafel ligt. We moeten ook oppassen dat het niet opnieuw, doordat er te weinig financiering is, niet van de grond komt.

Minister Sven Gatz: U verwacht twee dingen. Als het project nu niet van de grond komt, heeft het te maken met het ontwikkelen van de infrastructuur, waar ik niet voor bevoegd ben. Bij mijn weten heeft de vzw die graag de infrastructuur zou uitbaten, wel degelijk een zakelijk en artistiek plan met een bijkomende steun van de beide gemeenschappen, om dit uit te baten. Anders zou ik die steun ook niet hebben gegeven. Ik ga er dus van uit dat, wanneer de infrastructuurvraag beantwoord is, de werking kan starten, en dan zien we wel weer hoe ze evolueert en of er meer steun nodig is of niet. Die twee dingen wil ik toch uitdrukkelijk uit elkaar houden. Ik hoop dus dat het eerste probleem van de infrastructuur kan worden opgelost.

Yamila Idrissi (sp·a): Ik had het ook zo begrepen. Ik zou het woord 'kliek' niet durven te gebruiken, als ik me niet zou herinneren dat u dat ooit zelf in uw beginperiode hebt gezegd.

De voorzitter: De heer Poschet heeft het woord.

Joris Poschet (CD&V): Het overleg rond de uitwisseling van datagegevens op cultureel vlak tussen de Franse en Nederlandstalige Gemeenschap lijkt me een zeer goede zaak. Efficiëntiewinsten kunnen er zeker worden geboekt als we over BRUZZ-magazine spreken. Een betere spreiding van het aanbod kan ook alleen maar ten goede komen van alle cultuurminnaars. We moeten er wel waakzaam

voor blijven dat er voldoende in het Nederlands informatie wordt gegeven. Het wordt gauw met de weegschaal afgewogen en ik vind dat mensen die dat doen, daar wel gelijk in hebben.

Minister, ik zou u willen aanmoedigen om een voluntaristische politiek van culturele samenwerking te voeren en zo Brussel als culturele metropool verder op de kaart te zetten.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over het media-innovatiebeleid – 2375 (2015-2016)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, innovatie is terecht een van de speerpunten van het beleid van deze Vlaamse Regering, ook inzake mediabeleid, want de mediasector is bij uitstek een snel wijzigende en zeer innovatieve sector. De heer De Gucht heeft in zijn vraag van daarnet gewezen op technologische problemen bij sommige settopboxen om instellingen aan te passen voor mensen met een visuele of een andere beperking. Technologie in de media is dan hét antwoord. Er zullen zeker en vast al zaken bestaan in het buitenland die Vlaanderen misschien zelfs nog beter kunnen maken.

Minister, in het regeerakkoord en in uw beleidsnota staat er ook een en ander over. Ik citeer uit het regeerakkoord: "Innovatie is een hefboom voor een kwalitatief sterk en lokaal verankerd medialandschap. Daarom moet de werking van het media-innovatiecentrum MiX aangepast worden. De geïnvesteerde middelen moeten terechtkomen bij kleine, startende innovatieve ondernemingen." Jammer genoeg werd de werking van het media-innovatiecentrum MiX niet aangepast maar werd het centrum opgedoekt ondanks enkele interessante concrete realisaties die uitvoerig bejubeld werden in de beleidsnota Media.

Er is evenwel nog steeds geen duidelijkheid over een opvolger voor het MiX, met andere woorden over het nieuwe media-innovatiebeleid in het kader van het nieuwe innovatieclusterbeleid, weliswaar een bevoegdheid van minister Muyters. Ik heb onlangs een schriftelijke vraag aan u beiden gesteld waarop ik een gecoördineerd antwoord heb gekregen dat voornamelijk bestond uit cijfers van 2014-2015, toen er nog middelen waren specifiek voor media. Er stond niet in aan wat de middelen precies waren besteed. Ik vond het dus nuttig om het gehele plaatje hier nog eens te berde te brengen.

Ook de innovatiesteun voor de openbare omroep werd in 2015 stopgezet. In de nieuwe beheersovereenkomst 2016-2020 werd immers afgesproken dat de VRT meewerkt aan Vlaamse en Europese co-innovatieprojecten, al dan niet in triplehelixvorm. De VRT schrijft zich in in het innovatieclusterbeleid van de Vlaamse Regering en participeert actief in een Vlaamse mediaclusterorganisatie. De VRT kan zich voor de medefinanciering van innovatieprojecten wenden tot de reguliere Europese en Vlaamse steunkanalen voor onderzoek en innovatie conform de daarin omschreven modaliteiten. De Vlaamse Regering werkt eventuele juridische obstakels daartoe weg.

Minister, in uw beleidsnota Media hebt u benadrukt dat er voldoende kleinere projecten en initiatieven – close-to-marketstrategie – moeten worden bereikt die gericht zijn op gebruikersinnovatie enerzijds en businessinnovatie anderzijds. Welke initiatieven hebt u in 2014, 2015 en 2016 genomen om deze doelstelling in het

mediabeleid te realiseren? En is er daarbij rekening gehouden met de conclusies uit de evaluatie van de werking van het MiX, vooral de noodzaak voor een specifieke financieringsmethodiek voor kleine innovatieve mediabedrijven? Hoe zullen de private mediasector – grote maar vooral ook kleinere innovatieve mediabedrijven – én de openbare omroep kunnen participeren aan het nieuwe innovatieclusterbeleid? Wat is de stand van zaken van de mediacusterorganisatie? Wie neemt de coördinerende functie op zich na de stopzetting van MiX? En hoe is de samenwerking geregeld met universiteiten en hogescholen bij de onderzoeksprojecten? Tijdens het werkbezoek aan de VRT konden we kennismaken met enkele bijzonder interessante projecten van Vlaamse start-ups in het kader van de VRT Sandbox. Welke juridische obstakels moeten er worden weggewerkt om de VRT toe te laten om zich te wenden tot Europese en Vlaamse reguliere steunkanalen voor onderzoek en innovatie, want nu worden deze projecten gefinancierd vanuit de VRT-dotatie? De middelen die de VRT daar vroeger voor kreeg, zijn weggefallen en de VRT put nu uit de eigen middelen om toch nog te kunnen inzetten op innovatie.

Maar het geeft momenteel de indruk dat dit nog het enige is dat momenteel bestaat, buiten de zaken die al opgestart waren, natuurlijk. De vraag is wat de toekomst is van het media-innovatiebeleid in Vlaanderen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Innovatie is inderdaad een belangrijk thema binnen het Vlaamse mediabeleid. De media-industrie is een dynamische sector, die bovendien sterk onderhevig is aan de veranderingen die gepaard gaan met digitalisering. Om bij te blijven en zeker om voorop te lopen, is het daarom cruciaal voor zowel beginnende als gevestigde mediabedrijven om in te zetten op innovatie.

Voor een deel van mijn antwoord verwijs ik naar het gecoördineerd antwoord met mijn collega bevoegd voor de innovatie op uw schriftelijke vraag nummer 201 van 17 maart 2016. Daarin wordt opgesomd via welke initiatieven de steun aan de mediasector op het vlak van innovatie in het verleden hoofdzakelijk verliep. Het ging dan over MiX, VRT, O&I en het Gamefonds.

Wat de bevoegdheid Media betreft, kan ik vandaag volgende bijkomende informatie meegeven. De studie rond het gamebeleid loopt momenteel, zoals in deze commissie al aangekondigd. Er wordt onder meer gekeken naar de reële impact van het VAF Gamefonds (Vlaams Audiovisueel Fonds) op de Vlaamse gamesector. Daarnaast worden alle andere relevante initiatieven en steunmaatregelen onder de loep genomen die de gamesector kunnen ondersteunen. Om inspiratie op te doen, worden tevens interessante buitenlandse initiatieven in kaart gebracht en geanalyseerd. De resultaten van het onderzoek worden opgeleverd aan het einde van deze zomer en zullen als basis dienen voor het uitwerken van een toekomstgericht innovatief gamebeleid, waarover ik u in mijn beleidsbrief meer hoop te kunnen zeggen.

Los van het gamebeleid, kan ik vandaag ook bijkomend aangeven dat er verder gewerkt wordt aan het kader rond het steunen van innovatieve projecten rond nieuwe nieuwsmedia en journalistiek, dus eerder steun rond inhoudelijke projecten. Het gaat nu in deze fase over inhoudelijke klemtonen en praktische uitwerking, zoals het uitvoeren van een call, zoals aangegeven tijdens de bespreking van de beleidsbrief. Toen hebben we ook meegegeven dat de lancering nog dit jaar mogelijk moet zijn.

Wat betreft de bevoegdheid Innovatie, moet u zich wenden tot mijn collega bevoegd voor de innovatie. Ook als het gaat over het nieuwe innovatieclusterbeleid, de stopzetting van MiX en de werking van het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT), zult u zich moeten wenden tot mijn collega. Het is hier geen kwestie van coördinatie; het is een kwestie van exclusieve bevoegdheden. Het is dus mijn collega van Innovatie die hier de antwoorden kan geven.

Wat ik wel weet, is dat MediaNet Vlaanderen, een conglomeraat van een aantal mediabedrijven, waar ook de VRT deel van uitmaakt, momenteel een voorstel heeft ingediend voor een innovatief bedrijfsnetwerk bij het Agentschap Innoveren & Ondernemen. Het is een lopend traject. Ik neem aan dat men zich daarover intern aan het beraden is. Ik verwijs naar minister Muyters voor meer details, een stand van zaken en een mogelijke uitkomst.

De beheersovereenkomst 2016-2020 met de VRT stelt in de strategische doelstelling 'Inzetten op innovatie', onder de rubriek 'Innovatieprojecten met de mediasector opzetten', het volgende: "De VRT kan zich voor de medefinanciering van innovatieprojecten wenden tot de reguliere Europese en Vlaamse steunkanalen voor onderzoek en innovatie conform de daarin omschreven modaliteiten. De Vlaamse Regering werkt eventuele juridische obstakels daartoe weg."

De aanmelding daarbij gebeurt wel degelijk bij de minister bevoegd voor de innovatie, minister Muyters. Wij zijn op dit ogenblik aan het kijken met de VRT hoe we hen daarbij kunnen helpen. Het is zo dat de start-ups in het kader van het Sandboxproject eerder kleine projecten kunnen worden genoemd, die misschien minder in aanmerking kunnen komen voor deze strategische steun. We zijn met de VRT aan het kijken hoe zij dit het best kunnen aanpakken. Finaal is het wel de minister van Innovatie die bekijkt welke projecten in zijn beleid passen of niet.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, dank u wel voor uw antwoord. Ik had gehoopt, in tegenstelling tot het antwoord op de schriftelijke vraag waar gewoon bedragen werden opgesomd die in 2014 en 2015 zijn uitgegeven, dat we zouden vernemen over welke projecten het nu precies ging. De ene keer waren het er acht, de andere keer zeven. Wat hielden die precies in? Ik zal daarover dan een bijkomende schriftelijke vraag stellen, maar moet ik ze dan aan u stellen of aan uw collega? Het is misschien niet helemaal zoals in een schepencollege, maar ik dacht dat toch min of meer collegiaal geregeerd zou worden.

Ik word hier constant van het kastje naar de muur gestuurd. Ik verwijt u dat niet, maar toen MiX op opdoeken stond, als ik het zo mag zeggen, hebt u gezegd dat ik daarvoor bij minister Muyters moest zijn, want de middelen worden nu allemaal daar geconcentreerd. Dat is heel goed. Ik heb dat dan ook gedaan. Ik ben in de bevoegde commissie geweest. Ze hebben me daar ongeveer buitengedragen, want in die commissie is totaal geen aandacht voor het economische belang van cultuur en media. Dat moet me toch van het hart. Het is geen verwijt naar u, maar ik zal mijn best doen, ik zal me nog eens heel sterk maken en opnieuw naar die commissie gaan met de vragen die hier niet beantwoord zijn.

Ik zou toch graag over die vijftien projecten waar het dan over gaat, uitleg willen. Ik zal de vraag aan de beide ministers stellen. Ik zal dan wel zien welk antwoord ik krijg. Ik vind het redelijk teleurstellend dat ik opnieuw naar uw collega wordt gestuurd. Ik snap het wel: het is natuurlijk zijn bevoegdheid en hij heeft de middelen. U zegt dat MediaNet Vlaanderen met iets bezig is. Dat is heel goed. Ze hebben een voorstel ingediend. Wat ik ervan verneem, is dat de mensen die daarmee bezig zijn, toch niet zo heel veel gehoor krijgen van de kant van het innovatiebeleid Vlaanderen, van de minister, het kabinet en de administratie. Dus laten we hopen dat dit goed afloopt. Het is allemaal goed en wel om het uit Media te trekken en te zeggen dat men wel iets gaat doen binnen Innovatie, maar ik ben heel benieuwd naar de uitkomst, en u bent waarschijnlijk even benieuwd als ik. Maar goed, het is bij uw collega te doen.

Ik denk dat ik daar verder niet zo heel veel op kan zeggen. Ik houd het hier bij. Ik steek mijn teleurstelling niet onder stoelen of banken. Ik zal een vraag indienen bij uw collega.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

Wilfried Vandaele (N-VA): Collega Brouwers die wordt buitengedragen uit de commissie: ik had erbij willen zijn. Het vergt toch een bijzondere moed en een bijzondere kracht om dat te doen.

Ter zake. Ik sluit me aan bij collega Brouwers als zij media-innovatie bijzonder belangrijk vindt. Ik denk dat we dat allemaal vinden. MiX was goed, maar op de lichte structuur stond eigenlijk een einddatum. In 2015 liep dat af. Ik denk dat er toch nog altijd mogelijkheden bestaan om dat soort dingen te ondersteunen. Het is al gezegd: VRT zelf, zij het tegenwoordig met eigen middelen, is een belangrijke motor, op voorwaarde dat de ze de sector ondersteunen, wat ook gebeurd is met bijvoorbeeld Stiepie. Ook vanuit Innovatie zie ik nog een aantal mogelijkheden: innovatiesteun voor kleine mediabedrijven, Flanders DC, dat hervormd is om specifiek de creatieve initiatieven te kunnen ondersteunen, het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) en Screen Flanders, waar we met wat goede wil terecht kunnen.

Collega Brouwers, ik ben het er zeker mee eens dat we die mogelijkheden altijd kunnen verfijnen en, waar mogelijk, versterken. Ik denk dat we wat dat betreft allemaal op dezelfde lijn zitten.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Katia Segers (sp.a): Ik dank collega Brouwers voor haar vraag. Minister, u hebt het goed voor. U beseft het belang van die innovatie in de media. Die is economisch belangrijk, die is voor de media belangrijk. Die is eigenlijk fundamenteel, zeker ook voor de VRT. Een mediahuis dat niet mee innoveert en vooroploopt, dreigt hopeloos achterop te raken.

Collega Vandaele, u zegt dat op MiX een einddatum stond. Het was wel perfect mogelijk geweest om een oplossing te zoeken. De innovatie die de VRT doet, moet ze vanuit haar eigen middelen doen. Ik deel de bezorgdheid van collega Brouwers dat de innovatie in de media vandaag in het gedrang komt. Ik heb ook al ondervonden bij minister Muyters dat hij echt niet de zin ervan inziet en er echt niet wakker van ligt. We zullen u mee ondersteunen om hem er warm voor te krijgen

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Ik dank de collega's voor hun betoog. Als ik de vraag ga stellen in de andere commissie, kan ik misschien wel zeggen dat deze commissie heel veel belang hecht aan innovatie en media. Ik denk dat alle collega's het daar mee eens zijn. Ik hoef niet in hun plaats te spreken, maar ik zie iedereen wel ja knikken.

Buiten de projectjes die nog zijn goedgekeurd, maar waarvan we niet weten welke dat zijn – dat is een antwoord op een nieuwe schriftelijke vraag –, hebben we een jaar of twee jaar stilstand. Als er nu ergens een sector is waar je je geen stilstand kunt permitteren, is het toch wel innovatie in de media, waar er elke dag veranderingen zijn. Ik hoop dat iedereen het belang daar voldoende van inziet. Maar goed, het is nu zo opgedeeld. Vroeger zat het in één hand bij dezelfde minister die beide bevoegdheden combineerde. Dat zal geholpen hebben. We zullen zien waar dit landt. Ik hoop dat we tegen het einde van de legislatuur toch niet moeten vaststellen dat Vlaanderen achteruit is gegaan. Nu de KU Leuven gisteren als de meest innovatieve universiteit van Europa is uitgeroepen, zou ik toch willen dat dat uitstraalt op heel de regio, heel Vlaanderen en op het media-beleid in het bijzonder.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.